

INFORMATIU D'AGRAMUNT I DE LA RIBERA DEL SIÓ

NÚM. 250

ANY XXI

DESEMBRE 1984

El Casal d'Agramunt, el centre d'una Societat Recreativa que amb els temps s'ha transformat
(Informació en pàgines centrals)

Redactor en Cap:
Jaume Cots i Solé

Redactors:

Josep Bertran, Pasqual Castellà,
Ricard Creus, Josep M. Lluch,
Pere Mora, Teresa Prados, Joan Puig,
Rosa-Mari Sera, Antoni Ponsa,
Joan Pijuan, Anna Santacreu i
Soledat Solanes.

Fotografia: Ricard Creus.

Col·laboradors:

Ramon Creus, Josep Farreny,
Jaume Figuera, Lluís Pons,
Deudat Pont, Paulí Ribera,
Magda Trepal, Guillem Viladot,
Ferran Ros, Jordi Martí i Gerard
Gatell.

Edita: Ajuntament d'Agramunt
(Lleida)

Amb la col·laboració del departament de
Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Imprimeix: Offset Antoni Figueras

Redacció i Administració:

Plaça Església, 1. Apartat Correus 10
Agramunt (Lleida)

Subscripció anual:

Espanya: 800 ptes.

Estranger: 900 ptes.

Número sol: 75 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis
poden adreçar-se a:

Pere Mora. Tel. 39 03 81
o bé Tel. 39,00 57

La Redacció, manifesta la no obligatorietat d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a SÍO, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SÍO, perquè puguin sortir publicats en el mes de data de la revista, han d'ésser presents a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

Sió Recomana

UN LLIBRE: «Autostop a la ciutat submergida» de Guillem Viladot.

ALS DIARIS: Col·laboració diària de Montserrat Roig a «El Periódico»

A LA RÀDIO: «CAMPI QUI DORMI» de dilluns a divendres a partir de les 23 hores a les emissores de la CADENA 13.

T.V.: «El Naturalista Amateur», programa científic de divulgació per a joves. Els diumenges a les 21 a T.V.3.

EXPOSICIONS: «Obres de Josep Guinovart», del 23 de desembre al 5 de gener a les Escoles Públiques.

TEATRE: «El brunzir de les abelles» pel Grup Escènic Agramuntí. Dia 25 de desembre a 1/4 d'11 de la nit al Casal.

FILMOTECA: A partir de Nadal cicle dedicat al Cinema Alemany.

INFORMACIÓ AGRAMUNTINA A LA RÀDIO:

Ràdio Sió: Cada dissabte informació general i esportiva a partir de les 14 hores.

Ràdio Terra Ferma i Ràdio Cervera, Cadena 13: a les ràdio-notícies de 2/4 de 2 del migdia i a les 8 del vespre. Els dilluns, informació esportiva a partir de 2/4 de 9 del vespre.

Ràdio Popular de Lleida: Informació general i esportiva els dimecres a les 8 del vespre.

Ràdio Cadena a Tàrraga: Informacions generals i esportives els dimarts i els divendres al matí.

Ràdio Ponent: Informacions generals els dijous a 2/4 de 2 del migdia.

—Llibreria

—Papereria

L'ESPIGA

PLACA DEL POU, 2

AGRAMUNT

 390425

NOVEMBRE

dissabte 3 - RELLOTGES

Una empresa editora de llibres —aquest vespre, al Casal i amb diferents torns per invitació—, ha presentat una col·lecció de llibres en la nostra llengua. Com a esquer per incitar el públic a concórrer-hi, s'obsequiava els assistents amb un rellotge digital. Cal felicitar l'empresa promotora pel seu estoïcisme, dubtem que venguessin cap col·lecció però, de rellotges! en córrer la notícia de la ganga, potser s'hi presentaren més de dues-centes persones a buscar-lo.

dimecres 7 - DISSORT

Aquest matí, mentre es trobava en la propera població de Bellpuig d'Urgell per qüestions de treball, i en el moment que manipulava una nevera per beure's un refresc, ha mort instantàniament, l'agramuntí de 36 anys, Jaume Torrecasana i Durany, que deixa esposa i tres fills. La causa de la mort, diagnosticada pel metge forense, ha estat: paràlisi cardio-respiratòria per electrocució.

divendres 9 - TELÈFONS

A la fi, els que feia temps que esperaven la instal·lació d'un aparell telefònic, han vist realitzat el seu desig, ja que la Companyia Telefònica està acabant d'instal·lar-ne uns 200 nous números que, junt amb els que ja funcionen, sumen uns 900 els que hi ha instal·lats a la Vila.

diumenge 11 - SORTEIG

El Volkswagen Polo que s'ha sortejat avui en la sala de festes Kipps, ha correspost a en Francesc Azor de Belcaire d'Urgell, el qual està casat amb una agramuntina.

dimecres 13 - PROBLEMES D'AIGUA

Les fortes pluges —amb perill d'inundacions— que han sofert les terres altes de Lleida, han portat també problemes a la vila. Resulta que, com cada hivern, es fan les corresponents tanques del canal d'Urgell, la primera d'enguany havia de finalitzar el passat dia 10 i, confiant amb això, l'Ajuntament desfé la tanca que té muntada al mateix canal per retenir l'aigua; però, per por a ocasionar fortes riuades, no s'obriren les comportes el pantà d'Oliana el dia previst, pel que moltes cases han patit de falta d'aigua durant un parell de dies.

dijous 15 - GUINOVART

El circuit català de TV1, ha dedicat el programa d'aquest migdia «Els primers records», al pintor, d'arrels agramuntines, Josep Guinovart. Per aquest motiu, amb ell, hem pogut veure diferents indrets dels voltants de la vila, així com parents seus d'aquí, amb els que recordava vivències de la seva infantesa.

dissabte 17 - RODA DE TEATRE

«El teatre estable independent» de Sant Feliu de Llobregat, aquest vespre i al Casal, ha presentat l'obra d'Agustí Bartra «La noia del gira-sol», dins la temporada 84-85 de Roda de Teatre.

diumenge 18 - TROBADA DE GERMANOR

Organitzat pel Casal d'Avis d'Agramunt i Comarca, aquesta tarda ha tingut lloc a la sala teatre del Casal, la «Primera gran trobada de germanor» on s'hi han reunit molts dels 600 afiliats a aquesta associació, més invitats d'altres poblacions. L'acte ha consistit en un molt animat ball, amenitzat per l'orquestra Remembrança de Manresa (també formada per jubilats), i durant la vetllada s'han sortejat diferents obsequis. Com diem, l'assistència ha estat molt nombrosa i amb un ambient molt emotiu.

dimarts 20 - ACTIVITATS CULTURALS

Dins el pla de dinamització cultural de la Caixa de Pensions, ha tingut lloc al Casal aquesta tarda, la representació teatral de «Les trapelleres d'Escapí», dedicada als escolars. També ha començat, a la biblioteca d'aquesta entitat, un curs de Pintura de Vidre.

dimecres 21 - ENRENOU

Cert rebombori s'ha ocasionat en presentar-se les autoritats judicials per procedir al desallotjament de la maquinària i altres gèneres que l'empresa

PROVEM-HO?

La trobada de germanor que organitzaren el passat dia 18 de novembre els avis i jubilats de la nostra vila fou, en veritat, un acontereixement singular.

A cops de tangos, «rancheras», «charlestons» i fòx-trot, i arriscant-se inclús amb algun «rock», els que ens han precedit en el temps varen ser capaços de demostrar-nos a tots que amb bona voluntat, alegria i entusiasmisme es pot fruit d'una vetllada de simpàtic bullici. D'un bullici que aconseguí inclús que fossin arrancats i superats enutjosos i inútils prejudicis que no treuen cap a res.

La nota dominant de la reunió que no podia passar per alt als ulls de l'observador menys perspicaç, era les cares de satisfacció palesaven a pleret el bé que s'ho passaven. Uns, dançant alegrement sense preocupar-se gens ni mica de l'ortodòxia de la ballaruga; altres, amb una serietat no gens comuna, que els feia posar extrema cura en marcar tots i cada un dels punts i va-i-vens que les melodies d'èpoques reculades exigien. I massivament, satisfacció.

Tot plegat tenia un aspecte ben diferent del que ofereixen les modernes sales de ball, on en mig d'un apinyament de joves que es belluguen en inverossímils contorsions, predominen els rostres indiferents, com d'allunyament i amb símptomes d'avorriment.

I parlant de joves, potser foren ells els que protagonitzaren (segur que ben inconscientment) l'única nota negativa que ens atrevim a assenyalar. I en foren protagonistes no pas actius, sinó que absents. Ni un (o ben pocs), es va sentir prou motivat per maldament fos només que treure el cap per veure com es divertien els que els avancen en edat.

No el considerem positiu aquesta mena de divorci generacional i essent com som amants de la comunicació, afabilitat i concòrdia, ens agradaria veure com, ja des d'ara, quedessin anul·lades les fronteres que a voltes ens entestem en posar, tot plegat per qüestions tant pelegrines com l'haver nascut uns anys abans o després (en resum, un granet de sorra en l'eternitat).

Potser ens seria propici iniciar el retrobament de generacions fetes tan idònies com les celebracions nadalenques. Provem-ho amb il·lusió i esperança ara que tenim a prop les d'enguany.

BON NADAL, AMICS!

«SIÓ»

- Agenda

Electricitat ALBAREDA

Carrer Sió, 1 Tel. 39 08 04

Pastisseria i Forn BARÓ

Sió, 12 Tel. 39 07 09

Lampisteria J. BARRIL

Pl. Amball, 56 Tel. 39 06 70

Bar BLANC i NEGRE

Avgda. J. Mestres, 28 Tel. 39 07 02

Motos BOVET

Carrer Institut Tel. 39 09 99

Forn CAMATS

Sant Joan, 4 Tel. 39 02 38

BANC CENTRAL

Guimerà, 5 Tel. 39 00 93

Magatzems COTS

Plaça Mercadal Tel. 39 01 32

Ferreteria ESCOLÀ

Guimerà, 3 Tel. 39 01 65

Mobles ESCOLÀ

Avgda. M. Jolonch, 28 Tel. 39 07 85

Fotos FONT

Sió, 31 Tel. 35 04 34 Seu d'Urgell

Bar FRANKFURT del Sió

Plaça Pou, 22

Sabateria HUGUET

Pl. Església, 7 Tel. 39 06 63

Planxisteria GARCIA

Carrer Institut, 12 Tel. 39 07 56

Carnisseria JORDINA

A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37

Torrans i Pastisseria A. LLUCH

Pl. Pou, 1 Tel. 39 00 30

Queviures NATI TORRA

Sant Joan, 42 Tel. 39 03 81

Sastreria-Confeccions NOGUERA

Sió, 8 Tel. 39 02 14

Electricitat i Fontaneria P. RIERA

Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14

Torrans ROIG

Avgda. M. Jolonch Tel. 39 02 33

Taller Miquel ROVIRA

Avgda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86

Esparteria Josep Mª TORRES

Sió, 35 Tel. 39 08 39

Farratges VIÑALS

Avgda. Catalunya Tel. 39 00 31

Peixateria VILLALTA

A. Guimerà, 6 Tel. 39 06 38

Panyeries SABADELL

A. Guimerà Tel. 39 00 54

Queviures R. SERA

Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85

Confeccions SIÓ SA

Polígon Industrial

Confeccions Agramunt tenia als baixos de l'immoble núm. 44 de l'Avinguda M. Jolonch. En no disposar de locals per encabir-ho, tot ho han amuntegat en un terreny de la part del darrera, —carrer del Control—, amb la consegüent expectació del veïnat, en veure tot aquell material mig abandonat. Finalment, l'Ajuntament s'ha cuidat de guardar-lo.

dimecres 23 - TEATRE PER ESCOLARS

Organitzat per l'Institut d'Ensenyament «Ribera del Sió», ha tingut lloc al Casal i aquesta tarda, una representació teatral per als escolars d'E.G.B., B.U.P. i C.O.U. Ha anat a càrrec del Grup de teatre de l'Ateneu Popular de Lleida, que ha escenificat «Tres contes de Woody Allen i dos de Pere Calders».

diumenge 25 - ESPOSICIÓ

D'avui fins al proper dia 9 es pot veure al Museu Municipal, l'exposició de «Quatres tridimensionals» i «Gravats sobre cristall» que presenta la jove, veïna de La Guardia, Dolors Pujol i Llobera.

divendres 30 - TEMPS

Aquest mes de novembre ha estat magnífic per la pagesia, ha plogut sovint i sense intensitat, el que ha deixat la collita en immillorables condicions, i amb els camps amb unes tonalitats de verds a les que no hiestem acostumats en aquesta època.

Per contra, per alguns sectors del comerç, no són gens de beneficioses les temperatures càlides de què gaudim, impròpies de la tardor, ja avançada, en què ens trobem.

LLADRES

Durant aquesta passada nit han entrat a robar a la botiga «Jeanette» del carrer de Sant Joan, d'on s'han emportat diferents peces de vestir, diuen per un valor de més de 200.000 pessetes.

GRÀCIES MERCÈ

El dia de Tots Sants vaig tenir la visita de la Mercè, una noia senzilla, trempada, molt humana i a la vegada profundament religiosa, que vaig conèixer fa temps al Poble Nou de Barcelona. La seva agradable visita i les seves assenyades paraules, féu que jo, avui, les descriuï per a bé de tots aquells que no les sentiren.

Et conec Mercè i crec que no posaràs cap pega que jo esventi un xic el teu pensament.

Tot passejant arribarem al lloc sant, al cementiri. El primer que digueres: «Fins que jo no sigui res i torni demà a la pols, serà abm Tu que jo estaré». Crec que això és molt profund, de molta Fe, cosa que t'escau i que jo t'envejo, ja que la meua és més pobra, més minsa.

Donarem una volta pel recinte Sant i tu em digueres: la mort iguala tothom malgrat que els qui restem, encara ens enlluernem amb grans làpides panteons i flors i potser descuidem una oració senzilla. Que sovint penses en la teua mort i confies en l'assistència de la Mare de Déu en aquella hora!... i sempre que has vist morir pares, avis, germans, oncles i parents... És un consol pensar que l'Església prega en cada Missa pels difunts. Pregarà per nosaltres quan morirem. La caritat de Déu no té mesura de temps i l'escampa per tota la humanitat.

Sols em resta per acabar aquestes curtes ratlles, agrair-te públicament la teua visita.

Gràcies Mercè.

T'espero l'any que bé.

ATIXNOC

EL DRET D'IMPOSICIÓ

El Dret d'Imposició era un impost municipal que gravava totes les transaccions de béns mobles i immobles realitzades a la vila. Com els altres drets que hem comentat aquests darrers mesos, l'Ajuntament també l'arrendava al millor postor en pública subhasta. Parlarem avui del Dret d'imposició corresponent a l'any 1776.

Com a regla general es cobraven sis diners per lliura de tot el que es vendrà, comprarà y permutarà dins la present vila, terme y quadres, però en alguns casos no es pagava res o la proporció era diferent. Per exemple, si en l'adquisició d'alguna finca rústica o urbana es creés algun censal o el comprador s'encarregués d'algun que ja estava en vigor, aleshores només es pagarien quatre diners per lliura de l'import de la compra.

Quant a les bèsties es pagava un tant per unitat. Dels caps de caça —perdius, conills i llebres— un diner per cap. I els dies de les tres fires, dels Rossins, Eguas, Mulas, Matxos, Bous, Vacas, Burros y Someras, s'havia de satisfer un sou per cap, a excepció dels ases i someres que només havien de pagar sis diners. Però només calia abonar el dret dels animals que es venien.

El Dret d'Imposició solament l'havien de pagar els forasters; però en alguns casos se'ls alleugerava la càrrega. De tot el que els forasters venguessin els dies de mercat, només n'haurien de pagar la meitat de l'establert, o sigui tres diners per lliura; i eren totalment francs del que compressin als habitants d'Agramunt, si es tractava d'una cosa moble fabricada i comprada a la vila. Dóna la impressió que es volia fomentar l'afluència de gent als mercats i que es pretenia afavorir l'artesanía local al no gravar amb impostos el que ací es fabricava. Els forasters també podien comprar comestibles per sa casa sense pagar res.

De la lectura de les condicions posades a l'Arrendatari del Dret d'Imposició, es desprèn clarament que els veïns d'Agramunt en són francs, i també n'és exemple la Universitat, o sigui l'Ajuntament. Es natural, només hauria faltat que hagués hagut de pagar la institució beneficiària de l'impost!

També es fan franques del Dret d'Imposició totes les

persones relacionades amb el bestiar de llana i amb la seva posterior comercialització. Vegeu, sinó, el que consta al plec de condicions. No pagaran res: els Arrendataris de les herbes del terme, quadres i emprius; els Arrendataris dels Pilon de la Carniceria; els qui compraran les pells i la llana; i els qui vendran bestiar per la Carniceria.

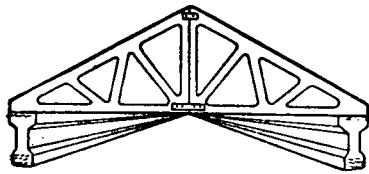
Quant als productes estan exceptuats de pagament, sense que s'esmenti el motiu, les verdures, les hortalisses, la cera, el gra d'espiga, l'oli i l'aiguarent. Els llegums i les fruites seques també són lliures, però ací es diu que ho són perquè ja paguen dret de mesura, amb la particularitat que si les mesures no fossin utilitzades, és a dir, si fossin venuts a pes, a quintars i mitjos quintars, a roves i mitges roves, aleshores han de pagar tres diners per lliura.

L'impost s'havia de pagar dins el termini de tres dies d'ajustat el tracte i en cas contrari s'incorria en la multa de tres lliures. Segurament es referien a les transaccions de béns immobles, cases o finques, perquè una altra clàusula diu que els forasters incorriran en la sanció en haver passat el portal. En aquest darrer cas es devien referir a les adquisicions de béns mobles —fruits, objectes, etc.— que un se'ls pot emportar amb facilitat i dels quals calia pagar l'impost abans de sortir de la vila. També era de tres lliures la sanció aplicable a l'Arrendatari si cobrava més del compte.

L'Arrendatari del Dret d'Imposició havia d'abonar a l'Ajuntament l'import de l'arrendament en tres pagues iguals, que curiosament s'havien de satisfer els dies 3 de maig, 10 d'agost i 4 de desembre. Com sabem en les esmentades dates es celebraven les tres fires d'Agramunt i segurament aquestes diades proporcionaven a l'Arrendatari uns ingressos importants procedents dels animals venuts al Firal.

Recordem que la lliura tenia vint sous i el sou dotze diners, per tant l'import del Dret d'Imposició, que com a regla general era de sis diners per lliura, significava el dos i mig per cent del valor de la compra-venda.

PRETENSATS

CUNAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39 01 15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell - Lleida

FIBAL

Sastreria i Confeccions per a
Cavaller i Nens

Plaça Pou, 14

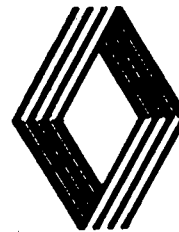
Tel. 39 07 36

Turrones, B.V.

CHOCOLATES *Viladís*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

AGÈNCIA **RENAULT**

JERONI VALLS I SEGURA

Servei de Planxisteria i Grua

Ctra. Artesa - Tàrrega, Km. 12'800
Tel. 39 03 34

AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments
E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

Oficis, Festes i Costums

TARDOR, HIVERN I NADALES TERROR I ESPERANCES

1. Quan l'octubre es va acabant amb ell també fugiran les postes de sol rosades.
2. Quan aquest és a la fi ja tenim Tots Sants ací, dies curts i les nits llargues.
3. Seguint els nostres costums recordem nostres difunts i també fem castanyades.
4. Els arbres es van despullant, les fulles al vent volaran, paisatge trist, enyorances.
5. El novembre ha fet entrada, l'hivern ja treu la cara amb boires i fredorades.
6. Ja n'és feta la sembrada, la pluja és esperada, llavors queda l'esperança.
7. Remoreigs d'aigua pluig si va plovent el sembrat fuig senyal de benaurança.
8. Si l'aigua del cel va caient sementera bon present, oh! Esperança.
9. El novembre es va escapant les nades ja vindran tot és bonança.
10. Si la pluja es torna neu podria ser any de Déu mentre, celebrem les nades.
11. Que bonic és el Nadal el cap i la cua de l'any quan són les teulades nevades.
12. Per cantar al Nen Jesús cançonetes de bon ús flaires de torrons i neules torrades.
13. Llavors quan la neu es fondrà el blat ja verdejarà prodigi de les terres sembrades.
14. Així en l'arribada de Reis ja fa goig, el sembrat creix i s'amata en les glaçades.
15. Rialleres les mainades esperen les cavalcades al capvespre, prop la nit.
16. Tot un ple d'il·lusions de sabates als balcons ja s'acaben les nades.
17. Amb l'alegria dels infants gaudim petits i grans aquestes fermes diades.
18. Curts són els jorns de treva de joia i de pau a la terra, per despertar en terrors.
19. En un món ple d'horros de baralles i terrors sense nord l'home camina.
20. La il·lusió d'un món millor ha d'afenar el nostre jo esperant que vindrà el dia.
21. Que l'aire s'aclarirà la pau s'instal·larà retorn del goig, a la vida.
22. Amb aquest convenciment a esperar l'any novell amb l'esperança viva.
23. Mantenint viva la fe que arribarà el bé algun dia. Oh! Esperança, joia divina.

Ferran Ros i Pijuan

A TORREDEMBARRA CONJUNT RESIDENCIAL "ELS PINS"

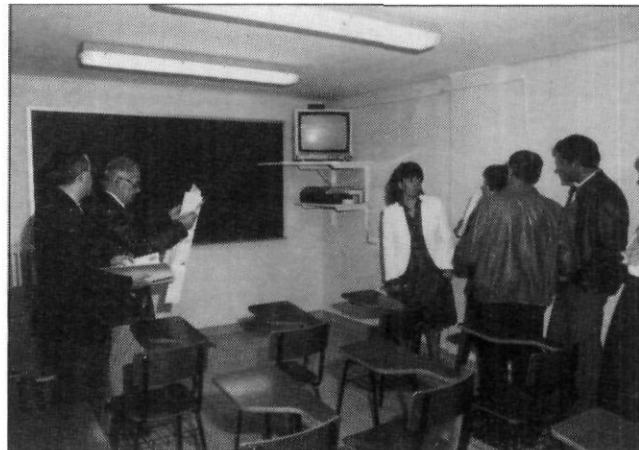
Apartaments 1, 2, 3, 4 dormitoris

PRIMERÍSSIMA LÍNIA DE MAR
Piscines - Plaça de Parking - Àmplia pinada - Solàrium
Parc Infantil - Zona ajardinada
Per a informació:
Passeig del Mar s/n
Telèfon(977)64 02 17

DIFERENTS ASPECTES DE L'ESCOLA ANGLO-FRANCESA D'AGRAMUNT

Moment de la inauguració

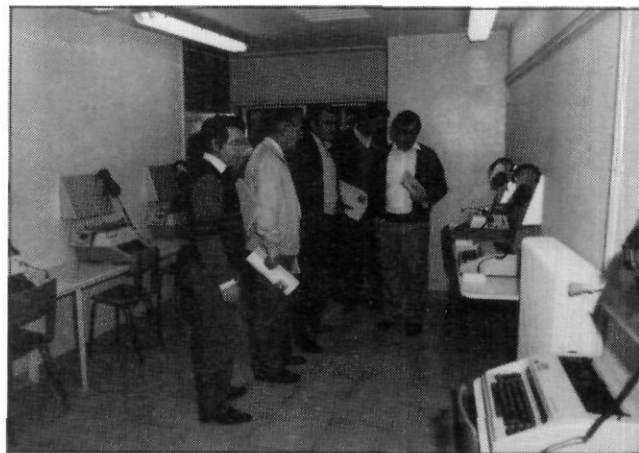

Una classe d'idiomes

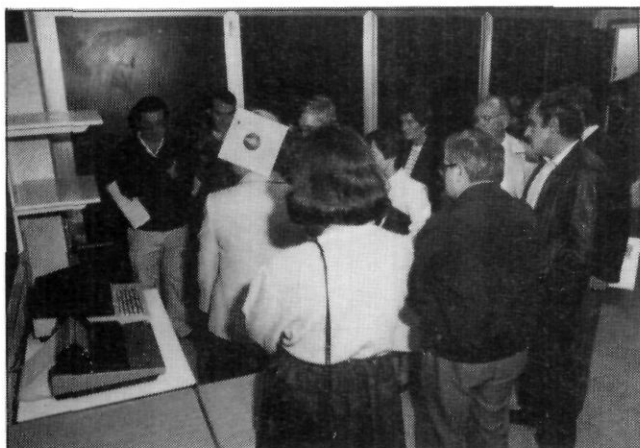

Avgda. J. Mestres, 21
Telèfon 39 10 37

AGRAMUNT

Classe de Mecanografia

Classe d'Informàtica

**ESCOLA
ANGLO-FRANCESA**

*El professorat i la Direcció els desitgen un
«bon Nadal» i un pròsper «Any Nou».*

PUBLI-REPORTATGE

RECU LL PER LA HISTÒRIA

A finals del 1983, ara en farà un any, tancava les seves portes un dels establiments més representatius de l'indústria hotelera a Lleida ciutat, que, al llarg de més de 100 anys d'activitat sempre fou coneguda pel nom de la nostra vila Pensió-Fonda-Hotel AGRAMUNT.

La Pensió Agramunt, després Fonda, estava situada al carrer Sabateria, nexa d'unió de les plaças Sant Joan i de la Sal, un carrer molt estret i curt, però d'una gran vitalitat comercial.

La Fonda Agramunt, tal com jo l'he coneguda, era una casa oberta a tothom i a tota hora, les seves portes mai es tancaven i la seva clientela era molt variada: gent d'alta montanya i de la plana, estudiants, representants de començament (viatjants), polítics, deportistes, així com també qui en aquell temps formava la jet-set lleidatana.

Acaba la confrontació bèlica que sofrim els anys 1936 al 1939, la Fonda Agramunt, després Hotel, fou instal·lada a la plaça Sant Joan, donada la desaparició del carrer Sabateria.

Vulguis o no, al parlar d'institucions cal fer un incís i referir-se a les persones que amb elles han contribuït, en aquest cas, qui la va fundar i qui va continuar al front de la mateixa.

El seu fundador fou En Ramon Castellà i Sardà (Senyor Ramonet) nascut a la nostra vila, motiu pel qual la casa portava el nom d'Agramunt i el seu continuador En Gaspar Lluells i Ribes (Senyor Gaspar per uns i lo Gasparet per uns altres) també i va obrir els ulls per primera vegada a la casa coneguda per «Cal Frarst» del carrer Castell o plaça Amball.

Encara que afincat a Lleida i si bé les seves visites a la vila eren bastant espaciades, no per això s'hen sentia allunyat, ja que a tot hora que tenia lliure l'aprofitava per a comentar que havia llegit o li havien dit.

De la seva condició d'agramuntí en tenim demostracions més que suficients per a no dubtar-ne, ja que algunes de les dependències del Hotel estaven decorades amb motius de la nostra vila i que durant uns quants anys va utilitzar per les festes nadalenques, amb petites reproduccions fotogràfiques, per a felicitar als seus clients i amics.

En el SIÓ corresponent al mes de desembre del 1983, l'Antoni Montanà que també fa pàtria desde la Vall d'Aran, deia «Era un home que mai es cansava d'explicar fets de l'antigor deixant sempre entreveure el seu gran amor i admiració per Agramunt, que com ell deia, no hi havia cap poble que s'hi pogués comparar».

Durant els anys quaranta, Agramunt rebia la visita del Director General de Regions Devastades i el Consistori Municipal li oferí un dinar que fou preparat i servit per l'equip professional de la Fonda Agramunt baix la direcció del Senyor Gaspar, desplaçat exprocedés a la vila i quina cuina fou instal·lada en unes dependències del mateix ajuntament.

Cal tenir en compte també la influència que tingué en el bon nom adquirit per la Fonda-Hotel Agramunt, la col·laboració de la Senyora Adriana, coopropietària de la mateixa, que ja desde el primer dia marcà les normes a seguir per a que dit establiment fos reconegut com a model, tant per la seva cuina, pel seu tracte afable, així com també per la netedat en totes les instal·lacions.

El que ha motivat el contingut d'aquest recull, no ha estat d'altre que retenir al Senyor Gaspar per uns i lo Gasparet per uns altres, aquesta ben merescuda recordança, quant el passat setembre es complia el primer aniversari de la seva mort.

Joan Panadés i Lluelles.

Venda de tot tipus d'extintors
(domèstics, d'indústries, de cotxes, furgonetes, camions, etc.)
Càrrega i recàrrega
Revisions (cada 5 anys)
Pressupostos per a instal·lacions de detecció d'incendis sense compromís.

EXTINTORS ORFEO

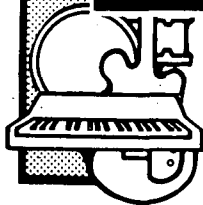

Delegació de Lleida-nord
Àngel Jubete Tel. 39 03 52
Urb. «Verge del Socors» nº 3.

¡INFORMEU-VOS!

SONILUZ

Plaça Mossèn Gual, 6 - Tel. 242632 - LLEIDA

I EL MÀGIC
MÓN DEL
PIANO

EN EXCLUSIVA PER A LLEIDA I PROVÍNCIA

KIMBALL (U. S. A.)

FAMOSOS DES DE 1857
QUALITAT, DURACIÓ I ARTESANIA PER EXCEL·LENCIA

PETROF (TXECOSLOVAQUIA)

EL CALID SO EUROPEU PREFERIT PELS ARTISTES SENSIBLES

FACILITATS DE PAGAMENT - SERVEI D'AFINACIÓ PROPI

PIANOS RUSSOS, DES DE 169.000 PESSETES NETES

JOSEP VILA i CODINA

—fill d'Agramunt—

Morí el 8 d'agost de 1984 a l'edat de 79 anys a
Sta. Eulàlia de Ronsana.
Des de les pàgines del SIÓ els seus familiars volen
agrair les mostres de condol rebudes.

escolteu...

RÀDIO SIÓ

emissora municipal d'Agramunt i la Ribera

banda f. m. 106.5 mhz.

GRAN MERCAT

El Rebost

Carrer de Sió, 15

PARAULES DE DONA

*Una fàbrica de fàbriques on catorze mil
persones fan de formiga tots els dies
de l'any.*

*Una sala de control que regula la producció
de vuitanta mil tones de resina
cada any.*

Automatismes per tot arreu.

*Sobriadament la sala de control
sembla un mercat. Gent*

*i paraules. Potser tota la fàbrica
s'haurà vingut a trobar aquí.*

*El rei Feisal d'Aràbia acaba
de ser assassinat per un pistoler.*

*Petroli, economia, fàbrica, món,
lluïtes, interessos...*

*Varietat múltiple que ocuparia
l'atenció d'un home moltes hores
només per a ser observada superficialment.*

*Sota d'aquest rebombori i
d'aquest mar d'impressions dintre meu
neden sense soroll,*

*voltades d'una finesa poderosa,
paraules de dona.*

*Si jo pogués viure submergit en el silenci
d'aquest lloc profund de mar,
mirar allí solitari només el moviment
exultant d'aquest peixos, aleshores
seria feliç.*

*Mar, profunditat, joia de peixos:
tot ho han infantat unes poques paraules
de dona.*

Ramon Ribalta (Concabella)

TALLER

Jordi Padullés

FUSTERIA METAL·LICA

Instal·lacions per a Granges

Reparació de tota classe de Maquinària

Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell

AGRAMUNT

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS

PER A SERVEIS MUNICIPALS,

AGRICOLS I INDUSTRIALS

L. COMENGE

PINTOR - DECORADOR

Empaperats - Moquetes - Cortinatges

Adva. J. Mestres, 7 - 2.º

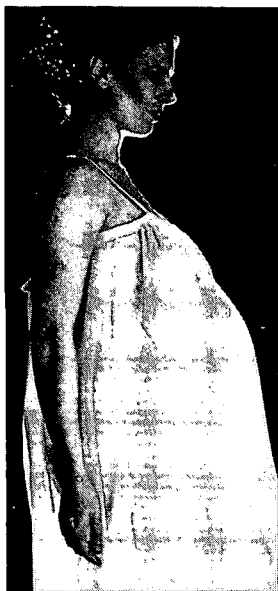
Telèfon 39 07 18

CENTRE
DE PREPARACIÓ
AL PART NATURAL

●
«NÉIXER»
●

CLASSES DONADES
PER
ELENA BERNAT
MATRONA TITULAR
DE LA SEGURETAT SOCIAL
D'AGRAMUNT

Per informació:

Tel. 39 08 68

Sastreria
UNIVERS

Avda. Carlemany, 81

LES ESCALDES

PRINCIPAT D'ANDORRA

Joan Ramon LABELLA CERRO

Advocat

Gabinet Jurídic

Fiscal i Laboral

Tramitació de crèdits oficials

Carrer Sió, 41

Tel. 39 01 96

PREGONERS D'AGRAMUNT, S. XVIII-XIX (3)

Per altra banda, amb aquests pregoners confirmem el fort paper que tenia l'endogàmia a partir de l'ofici, a l'antic règim. Els Serret i els Saltet casen només amb pregoners, per banda masculina o per banda femenina. Per mentalitat tancada? Per rutina? Per corporativisme? Per calculats interessos familiars? Per poc prestigi social? Probablement, una mica de tot. Tanmateix, poques vegades es podrà trobar a l'antiga societat una obsessió tan forta d'unes famílies a enllaçar només segons l'ofici equivalent com aquesta que notem en els Saltet-Serret. El cas més esclatant és el del triple casament dels anys 1792-93, amb els dos Serret germans casant-se amb les dues Saltet germanes, i el Saltet vidu casant-se amb la mare vídua d'aquells. Impossibile unir d'una manera més rotunda dues famílies del mateix ofici.

Noteu també com el vell Serret va encaminar els dos fills mascles cap al seu mateix ofici. Per molt vulgar i tirada que fos aquesta feina, això pot voler dir que per als pregoners, a la comarca, en aquella època hi podia haver perspectives més bones de les que d'entrada ens podríem imaginar. I noteu també com el sell Saltet fa casar les seves filles —i joves, indubtablement— les dues amb pregoners. Això pot voler dir, també, que ser pregoner, en aquella època, podia no desmerèixer envers un ofici menestral.

Amb tot, hi ha també una altra possibilitat. No podria ser, per contra, que l'ofici de pregoner, molt marginal, fos tingut en tan poc que ningú no volgués ser-ho ni ningú volgués casar-se amb gent d'una família així? Llavors, potser els Serret-Saltet van tenir l'ofici i van enllaçar tan exclusivament entre si simplement perquè no haurien tingut possibilitats de trobar millor treball o millors partits... Endogàmia o marginació social, fet i fet? Aquesta nissaga de pregoners, van ser menystinguts?

En un altre ordre de coses cal assenyalar la freqüència dels remaridaments dels membres de les famílies Saltet i Serret. Quedar-se vidu era una mala cosa, a l'antiga societat, i, malgrat edats altes, hom quasi sempre buscava i trobava companyia. Amb tot, notem també com de vegades les vídues no hi reeixien, en això. A un vidu li era fàcil trobar nova esposa. A una vídua, i sobretot si tenia fills, ja li era més difícil trobar marit. Per altra banda, no hem parlat aquí de l'elevada natalitat, i, alhora, mortalitat, en fills, d'aquestes famílies Serrer-Saltet. Amb tot, cal dir que ambdues hi eren, i que pocs van ser els fills que van arribar a adults dels qui els van néixer. Atenent a la qüestió de les núpcies i a la de la fecunditat i mortalitat infantil d'aquestes famílies es pot ben dir, doncs, que a començaments de vuit-cents estàvem encara en una demografia típica d'antic règim, a la nostra zona. A més, fixeu-vos com les edats de mort dels adults són sovint baixes. L'esperança de vida dels Serret-Saltet no era d'envejar.

A destacar també la doble relació geogràfica que Agramunt estableix amb la plana d'Urgell i amb la pre-muntanya. Els Serret li baixen d'Alòs. Per altra banda, durant més de mig segle Serrets i Saltets aniran a vindran entre Agramunt i Bellpuig. El bisbat d'Urgell, tota una tradició històrica (antic comtat, etc) i potser unes terres del nord més poblades fan que Agramunt depengui d'e-

lles. Alhora, la plana d'Urgell, que llavors, a finals del XVIII, s'estaria colonitzant, també l'atreu. Hom intueix el paper de pont i d'etapa migratòria que hauria pogut fer l'Agramunt històric. En el cas dels Serret, això és indubtable. Amb tot és només un exemple, i aquesta intuïció caldria comprovar-la molt més de fons. De tota manera, potser podríem trobar una explicació al lent creixement demogràfic de l'Agramunt del XIX en aquesta possible incapacitat de retenir població, si la gent que baixava de muntanya preferia establir-se definitivament a Tàrraga i a l'Urgell, i no a Agramunt. Aquesta és uns hipòtesis de treball, es clar, no pas una afirmació.

Finalment indicar que el Josep Serret i la Teresa Campà ens ofereixen un bell exemple de com les distàncies geogràfiques no sempre eren un obstacle per als casaments, a l'antic règim. Més de 75 kilòmetres en línia recta separen Espinalbet d'Alòs; molts més si s'hi volia anar per bons camins, abans. Amb tot, es casen. Cal ser, però, conscients que ell o ella podien viure en un altre lloc i estar així més propers per a conèixer-se i festejar. Sigui com sigui, la mobilitat de les persones a llargues distàncies és la mateixa, en ambdós casos. Visquessin al mateix poble on van néixer o en un altre, al moment de casar-se, en algun període van haver de viatjar molt i de moure's força pel país, per a trobar-se. Malgrat tot el que es diu, l'antic règim català estava lluny de ser només un conjunt de poblacions aïllades i incommunicades més enllà d'una petita comarca. La mobilitat de les poblacions antigues era també alta, i els contactes establerts, sorprenentment extensos. Aquí en-trobem un petit exemple.

Seria molt interessant veure de resseguir els passos a aquests pregoners Serret, mentre van ser a Agramunt. Aquí només n'hem donat una somera aproximació. Caldria veure de quina manera van integrar-se a la vila, i com van ser rebuts per ella. Crec, però, que això ja serà més difícil, perquè al fons del fons d'aquests Serret, com a pregoners, podien ocupar una situació bastant marginal. Amb tot, ells també van fer Agramunt.

Aquest articles s'han fet amb la consulta d'una gran quantitat de partides, resseguint pacientment els individus de les famílies als registres parroquials de Bellpuig i d'Agramunt, tot contrastant, recolzant i completant les informacions aïllades de les partides, no sempre exhaustives. Com que es fa difícil citar tots aquets casos, assenyalaré només els volums consultats i els folis on es troben les partides més destacades:

A.H.P. de Bellpuig

Llibre III de baptisme-òbits-casaments-confirmacions (1757-1800), 314, 317 v., 381, 381 v., 384, 384 v., 386.

Llibre IV de baptisme-òbits-casaments (1800-1816), 151, 186 v., 223 v.

Llibre V de baptismes-òbits-casaments (1816-1844), 8, 30, 60, 180 i 181 de la part dels òbits.

A.H.P. d'Agramunt

Llibre de baptismes 1817-1830, 12 v., 61, 61 v., 110, 110 v., 147 v., 148, 189 v., 224.

Llibre de baptismes 1830-1840

Llibre de casaments 1799-1834, 30.

Llibre de casaments 1834-1851.

Josep M. PLANES i CLOSA

28-4-1934

8-4-1984

DADES PER UNA HISTÒRIA DE 50 ANYS

Segurament que, arran de la construcció de «LA BARRETINA» —l'any 1926—, és quan començà a germinar, en les ments de la gent que es reunien al cafè «SALON», la idea de bastir —ells també— un edifici per desenvolupar les seves activitats socials.

No fou, però, fins l'any 1934 que es constituí la
«SOCIETAT RECREATIVA CASAL AGRAMUNTÍ».

La comissió gestora estava formada pels senyors: Benjamí Ramírez, Ramon Penella, Ramon Ros, Màrius Mestres, Miquel Gasull, Ramon Torné, Ramon Figuera, Emili Solsona, Josep Folguera, Ramon Vilalta, Miquel Artigues, Josep Gassó, Marià Bernaus, Josep Ros, Francesc Inglés i Ricard Ros. Amb data 28 d'abril de 1934 es presentaren els nous estatuts de l'entitat.

En l'article 3 d'aquestos, s'hi llegeix textualmente: «Com a domicili social, el CASAL AGRAMUNTÍ tindrà interinament el local conegut per CAFÈ SALON, situat a la plaça d'En Francesc Macià, núm. 17 i 18 d'aquesta vila» (que correspon a l'actual edifici de la plaça Mercadal núm. 1, que fa cantonada amb el carrer de la Sabateria de Dalt).

En l'acta número 2, corresponent a la sessió del dia 13 de maig de 1934, queda escrit que «l'objecte de la present sessió és per a tractar de la compra del pati nomenat BASSA DEL MOLÍ, d'aquesta vila, propietat de les cases SISCAR i JOLONCH, o sigui una gran part d'aquest pati que es compona d'uns vuit-cents metres quadrats aproximadament».

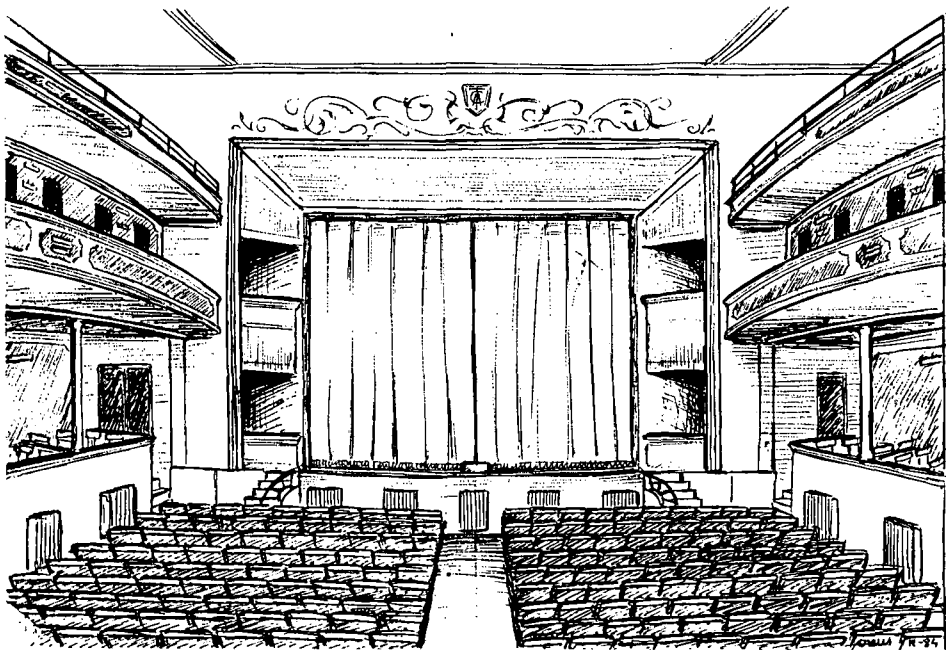
El contracte per la construcció de l'estatge social, «compost de teatre, vestíbul i cafè, amb totes les dependències interiors, propis d'aquesta classe d'edificis», es signà amb en Joan Cluet i Pedrós —empresari d'obres de Lleida— el 22 d'agost de 1934, i per un preu de cost total de 129.683 pessetes. A part les JOVES que molts agramuntins hi feren.

Malgrat pràcticament sols contar amb el pati, l'entusiasme d'aquells iniciadors del CASAL, els portà a voler celebrar-hi la Festa Major d'aquell mateix any, per la qual cosa, en la part de l'actual teatre, bastiren un envelat on, com ha espectacle punter, hi feren actuar una companyia de sarsuela.

Després vingué la guerra..., i com que els casalistes eren de l'anomenada gent de dretes, els tocà passar desapercebuts, i els seus locals foren ocupats per les organitzacions socialistes. Finalitzada aquesta, però, es trobaren al cantó dels guanyadors, fet qu'els va permetre poder recomençar les seves activitats.

En el llibre d'actes que s'enceta (naturalment, ja en castellà), la primera acta porta la data de 20 de febrer de 1939. S'hi llegeix que es confirma la mateixa JUNTA d'abans (president, vice-president, secretari, dipositari, comptador i set vocals). El que no segueix igual és la quota, que s'augmenta el doble, quedant fixada a 2 pessetes mensuals (actualment se'n pagava 200), més un pagament extra de 10 pessetes, per fer front a les despeses per a la reparació dels estralls que els bombar-

← Panoràmica de la Sala Teatre des de l'entrada. L'estructura data dels anys quaranta

↑ Escut de la sala de teatre

dejos havien ocasionat a la sala cafè, ja que les corresponents a la sala teatre, anirien a càrrec de l'empresari agramuntí d'espectacles, senyor Miquel Ribera i Oromí, al qual, a canvi, se li arrendà el local per deu any.

És a finals de l'any 1939 que es compra la casa que el senyor Josep Carrera i Ros té al carrer Baixada del Mercadal, ja que fa peça amb el Casal. És amb aquesta

incorporació que queda configurat el perímetre que encara conserva l'actual edifici.

El capítol d'obres especials, dissortadament no s'acaba aquí; cal esmentar la gran nevada de l'any 1944, que produí l'enderrocament d'una part del teulat de la

sala teatre —tal com consta en l'acta de 27 de febrer de 1944—, cosa que, de nou, calgué reconstruir.

Durant els anys quaranta, cinquanta i bona part dels seixanta, el Casal pràcticament té l'exclusiva dels espectacles d'Agramunt. En els seus locals s'hi celebren sessions setmanals de cine i ball i els espectacles que puguin presentar grups locals o companyies forasteres.

Les FESTES MAJORS d'Agramunt eren, pràcticament, les que programava el Casal, llevat dels actes oficials. El noranta per cent d'actes se celebraven en els seus locals: concerts, espectacles i les millors companyies de sarsuela hi desfilaven. Davant de l'estatge social, hi havia sessions de sardanes i l'ENVELAT (a la mateixa plaça del Mercadal —l'última que s'hi bastí fou l'any 1972—), on es ballava al so de les més anomenades orquestres del moment.

En aquells temps —les circumstàncies s'ho portaven—, tenir o poder ocupar una llotja a la sala teatre era un signe de distinció social. I, si un jove no era soci de l'entitat, es podia considerar un marginat, quant a diversions. Per aquest motiu, quan arribava la Festa Major, per a un jove de la vila li era quasi imprescindible la «TALLA» (la de la Festa Major de l'any 1940 —6 sessions de ball a l'envelat— costava 8 pessetes als socis solters. L'element femení tenia entrada gratuïta).

Donades aquestes circumstàncies, sembla que eren èpoques propícies perquè l'entitat obtingués beneficis, però això no succeí; normalment s'estava en números vermells, i les diferents juntes tenien continuats problemes per amortitzar els crèdits.

PER UNA HISTÒRIA DE 50 ANYS

Analitzar les causes d'aquest aparent contrasentit no entre en la línia d'aquest treball. Però sí que es pot apuntar —amb la perspectiva que dona el pas del temps— que, a llarg termini, una de les causes perjudicials i problemàtiques per a la bona marxa de la Societat, fou el que disposaven els articles 4, 5, 6, 7 i 20 del «Estatuts» de l'any 1934, que copiats textualment, diuen:

Art. 4 - «Està ja en projecte la construcció d'un edifici propi i això ha d'ocasionar despeses de consideració que hauran d'ésser cobertes entre accions i obligacions que a l'efecte es crearan; és lògic que hi hagi diferents classes de socis, encara que solament sigui d'un caràcter transitori i, per tant, hi haurà: socis fundadors, propietaris, numeraris i honoraris».

Art. 5 - «Seran socis FUNDADORS, els que a més d'ésser iniciadors de la construcció de la Societat, atorguin un préstec mínim a la Societat de cinc-centes pessetes».

Art. 6 - «Seran socis PROPIETARIS els que en ingressar la Societat adquireixin el mínim d'una acció de cinquanta pessetes».

Art. 7 - «Seran socis NUMERARIS, els que solament satisfacin la quota mensual».

Art. 20 - «Mentre la Societat no hagi satisfet als socis FUNDADORS totes les quantitats per aquests prestats, la Junta Directiva estarà integrada per dotze socis, dels quals, sis seran elegits entre ells del grup de FUNDADORS, i els altres sis, també elegits entre ells del grup de PROPIETARIS».

Aquest darrer article fou modificat en els renovats «Estatuts» de febrer de 1967 i, en el nou (núm. 24) quedà reduïda a quatre la representació de membres FUNDADORS a la JUNTA i, s'augmenta a vuit el nombre de membres ACCIONISTES a la mateixa.

Però potser per falta de visió de futur d'alguns, s'aconseguí massa tard aquest canvi. Ja s'havien cremat

moltes il·lusions en l'intent de trencar el domini absolut (consolidat amb els articles 37, 38, 39 i transitori), que tenien els 32 socis FUNDADORS sobre la resta de socis de l'entitat.

RELACIO DE SOCIS QUE HAN OCUPAT EL CARREC PRESIDENT DEL CASAL

PRESIDENTS	PERÍODE	
1. Benjamí Ramírez i Costa	28- 4-1934	19- 7-1936
Benjamí Ramírez i Costa(1)	20- 2-1939	27- 4-1941
2. Màrius Mestres i Montull	27- 4-1941	5- 2-1944
3. J.M. Jolonch i Trepal	5- 2-1944	1- 3-1947
4. Artur Torrents i Mitjans	1- 3-1947	17- 2-1951
5. Manuel Mazón i Ribó	17- 2-1951	26- 1-1952
6. S. Castellà i Boncompte	26- 1-1952	31- 1-1954
7. Manuel Mazón i Ribó (2)	31- 1-1954	24- 3-1957
8. Ramon Serra i Bertran(3)	24- 3-1957	4- 10-1957
9. Jaume Arey i Monfort	4- 10-1957	2- 2-1959
10. R. Pera i Martínez (4)	2- 2-1959	9- 7-1961
11. F. Boncompte i Ribalta	9- 7-1961	22- 1-1965
12. Magí Melgosa i Peralba	22- 1-1965	29- 2-1968
13. Amadeu Amigó i Pla	29- 2-1968	2- 3-1972
14. Josep Martí i Bonastre	2- 3-1972	1- 3-1974
15. Ramon Bergués i Pla	1- 3-1974	2- 3-1979
16. R. Galceran i Bargués	2- 3-1979	26- 2-1981
17. Jordi Bertran i París	26- 2-1981	8- 4-1984

(1) Cesà voluntàriament en passar a ocupar el càrrec d'Alcalde de la Vila.

(2) Cesà voluntàriament en passar a ocupar el càrrec d'Alcalde de la Vila.

(3) Presentà la dimissió per disconformitat amb l'impost sobre espectacles, aplicat per l'Ajuntament.

(4) Dimitií, per absentar-se de la Vila.

PER UNA HISTÒRIA DE 50 ANYS

Un altre capítol a tenir en compte, és la forma en què s'atorgaren els títols de propietat de les 63 llotges de la sala teatre. També a llarg termini, han estat un focus de tensions i problemes econòmics i una altre fre per un normal desenvolupament de la Societat.

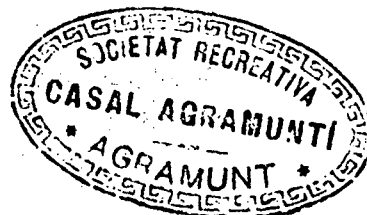
Als anys setanta s'inicià la davallada del CASAL. Ha perdut ja tot el seu carisma i, el que és més important: l'exclusiva en els espectacles i el no saber evolucionar, ja que aquestes tenen altres formes d'expressió, a les quals l'entitat no ha sabut o no ha pogut adaptar-se.

Comença el goteig de baixes de socis i, dels que queden, la majoria no se senten solidaris amb l'entitat per veure la necessitat de salvar-la.

A les darreries de la decada es fa l'últim intent de renovació, de canvi d'estructures però, una vegada més, el poder del sector immobiliària ho impedeix.

Sols queda anar fent la viu-viu, sense albirar un futur esperançador a aquesta situació; mentre, els problemes econòmics s'agreugen cada vegada més.

L'ordre d'adaptació de la sala teatre a la normativa legal vigent o, en el cas de no realitzar-se les obres, el tancament de la sala, resulta el revulsiu precís per sortir d'aquest marasme i un pretext idoni per finir d'una manera més o menys digna.

Es fan els contactes oportuns i les reunions precises per poder arribar a la darrera assemblea general extraordinària de socis de l'entitat, que es celebrà el dia 28 d'abril de 1984, i on s'acordà dissoldre la «SOCIETAT CULTURAL I RECREATIVA CASAL AGRAMUNTÍ» (1), per la qual cosa es nombrà la corresponent **Comissió Liquidadora**, perquè es cuidés de les gestions necessàries per fer donació de l'entitat a l'Ajuntament, sempre que aquest es comprometí a destinar els seus locals a usos públics, recreatius o culturals.

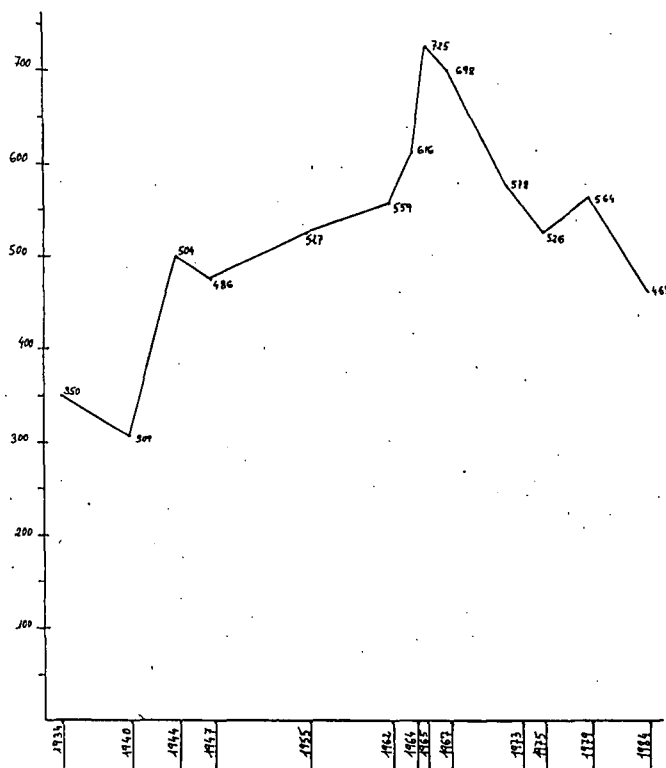
Així es passa el trencaclosques a l'Ajuntament que, actualment, és l'únic que el pot resoldre; i... però, a partir d'aquí ja és una altra història.

per «SIÓ», COTS

(1) Es pot trobar una detallada informació d'aquests darrers aconteixements, en els números 242 i 243 de «SIÓ».

**QUADRE I ESTADÍSTICA
DELS SOCIS DEL CASAL**

ANY	SOCIS
1934	350
1940	309
1944	504
1947	486
1955	527
1962	559
1964	616
1965	725
1967	698
1973	578
1975	526
1979	564
1984	468

En el transcurs dels anys s'han inscrit, com ha socis del CASAL, 1.683 persones.

Noves condicions!

Pagarà el 15,50% d'interès.
Podrà retornar el deute fins als 20 anys, amb
quotes anuals constants del 16,41%, que
inclouen la devolució del capital i els interessos.
Pagaments mensuals, com un lloguer.

Vingui a informar-se!

CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA

LA CAIXA DE TOTS

Noticiari de la Ribera del Sió

LA SENTIU DE SIÓ

(Informa, M.^a del Remei Galceran i Solà)

Aquest mes poques novetats, només cal informar que ja està oberta la carretera que enllaça la C-1313 amb la carretera de Camarasa. I a la carretera C-1313 ja es passa per trams de nous fonaments, concretament els trossos que no segueixen l'anterior traçat.

Com a novetat curiosa i a la vegada penosa, tenim que l'ajuntament de La Sentiu ha comprat un pis vell a Balaguer per col·locar-hi un parell d'individus que molestaven la gent del poble.

Ja fa prop de 3 o 4 anys l'Ajuntament de Bellmunt o Penelles (no se sap massa del cert el seu origen) va comprar una casa a La Sentiu per portar-hi aquest parell d'homes que els hi portaven problemes tot sovint, es devien preguntar: «on portar-los?» cap a La Sentiu que tot hi cap, i així van fer-ho.

Bé, però després de fer-ne moltes, tals com: barallar-se i insultar la gent del carrer, trencar el fèmur d'una senyora gran, amenaçar la canalla, etc... i finalment van barallar-se amb el senyor «X» fins a treure el ganivet, l'Ajuntament no havia decidit treure'ls abans del poble. Què us sembla? quines coses fan la gent i quines altres s'han de fer per desfer-te dels que molesten.

Els pagesos seguen el panís, altres acaben de sembrar i alguns altres es dediquen a collir les olives, però aquests darrers són ben pocs perquè quasi no en queden.

MONTGAI

(Informa, Concepció Ribalta i Solé)

La celebració de la festa de Tots Sants i la castanyada van encetar el mes de novembre. El dia de Tots Sants, a les 4 de la tarda, es celebrà la missa al cementiri, amb nombrosa assistència, ja que tothom hi té algun familiar i amic per recordar. El nostre cementiri està molt ben arreglat durant tot l'any, però aquest dia sembla un vertader jardí, ja que tothom s'hi esmera més en arreglar-lo.

L'endemà, a la tarda, els nens i nenes del col·legi, junt amb els professors van celebrar la festa de la castanyada al camp d'esports. Després de menjar les castanyes, panellots, moscatell.. no hi van faltar tampoc els jocs i les cucanyes per acabar de passar una tarda força divertida.

La notícia més important d'aquest mes va ser la visita, el dia 11, el Sr. Bisbe de La Seu d'Urgell, Joan Martí Alanís, acompanyat de Mn. Joan Pujol, amb motiu de la Confirmació de trenta-cinc joves entre els 13 i 18 anys. Des del 1978 que no havia estat al nostre poble, feia doncs ja sis anys. Des de començaments

d'octubre els joves anaven preparant aquesta festa, fent trobades setmanals amb Mn. Ramon. A les 12,30 començà la missa concelebrada i presidida pel Sr. Bisbe. Tots els joves anaven acompanyats pels seus respectius padrins de confirmació. Va ser una celebració molt solemne, amb la participació de tots.

A la sortida de l'església els assistents saludaren el Sr. Bisbe. Després les autoritats locals li oferiren un refresc a l'Ajuntament on parlà també uns moments amb els professors. Esperem que torni més aviat a visitar el nostre poble, que tan calurosament l'acull en les seves visites.

BUTSÈNIT

(Informa, Elena Planes i Lafont)

Aquest mes de novembre ha estat ple de novetats:

En primer lloc la Confirmació: el dia 10 va venir el senyor Bisbe a fer la visita patoral. Feia ja set anys que no havia vingut i molts dels que es confirmaren tenien ja disset i divuit anys. Es confirmà, però a partir de setè curs.

La missa s celebrà a les set de la tarda, i com que ja era fosc i a més a més dissabte, la festa no va lluir gaire.

Es féu a Butsènit, el 1er. Cross Comarcal La Noguera, aquest diumenge dia 25. Es realitzà al polisportiu del poble, que es preparà adequadament. Hi va haver uns set-cents participants, i junt a aquests, llurs pares i altres familiars.

Tot va sortir molt bé gràcies a la bona organització i amb l'ajuda de tot el poble. Durant tot el dissabte i part del divendres, els pares de la quitxalla prepararen el circuit (la sortida i l'arribada era al camp de futbol). S'utilitzà tractors per marcar el trajecte, i es tallaren alguns xops, etc.

També s'ha de tenir en compte l'ajuda que ens oferiren molts establiments comercials amb copes, medalles, cartells, etc.

Una vegada acabat el cross s'obsequià els participants amb coca i begudes (també obsequiats). Finalment es repartiren els trofeus als vencedors. Els participants del poble, però varen tenir tots la seva còpia.

Quant a futbol cal dir que anem molt bé. Fins ara hem guanyat tots els partits: Butsènit-Sant Ramon 1-0, Ivars de la Noguera-Butsènit, 1-3, i Butsènit-La Sentiu 5-0.

PRADELL

(Informa, Pau Font)

El dia 25 de novembre, la cigonya portava un nou infant a Cal Trepador. Segons les informacions rebu-

des, el nou nat es troba perfectament i ja és el segon que tenen el Ramon i la Marcel·la. Per molts anys!!

Entre els dies 3 i 9 d'aquest mes, el cel s'ha obert per deixar caure noranta-un litres d'aigua per m2. Els sembrats estan molt avançats i es comença a especular sobre una possible collita com la de l'any passat —si tot va igual i no passa res, és clar.

Per altra part, i degut a l'aigua caiguda durant aquest mes, el panís no es pot recol·lectar, ja que dona un tant per cent d'humitat molt alt i això és contraproduent. Així doncs, els pagesos hauran d'esperar que el panís estigui més sec.

D'altra banda hem de parlar de cotxes, ja que el Bepet de Cal Torres n'ha comprat un, un Ford Fiesta.

PREIXENS

(Informa, Rosa Vilanova i Areny)

Durant aquests passats dos mesos, els carrers del nostre poble s'han vistos força freqüentats pels empleats de la Companyia Telefònica, fils, escales, i és clar, avaries als telèfons ja instal·lats, han donat vida a catorze nous abonats. Ara són ben poques les cases del nostre poble que no tenen aquest mitjà de comunicació a la seva llar, i és clar, és tan còmode un telèfon a casa...

Tres joves del nostre poble, l'Aleix Utges, el Santi Alonso, i el Jaume Cucurull, han estat «fitxats» pel Clu de Futbol Agramunt Juvenils, per a «suar» les seves samarretes, ara seran quatre (ja hi jugava el Xavier Pedrol), els nois del nostre poble alineats a les seves files, es veu que els nostres xicots estan amb forma, des d'aquí els desitgem molta sort, i a marcar força gols.

Sembla ésser que per fi s'acaba, ja, la Carretera de Castellserà, el pont ja està eixamplat, i les voreres acabades, la carretera està asfaltada fins en entrar al poble però allí varen acabar, després de bastants dies sense veure's cap moviment, avui han tornat les màquines i una bona colla d'homes, que a més a més de repartir els materials per fer el conglomerat asfàltic al tros de carretera que falta i a la costa del corral nou, ja han hagut de començar a tapar forats al tram ja acabat... ai, ai, ai!... Tant debó que al proper número de Sió us pugui comunicar que ja s'ha acabat del tot, i... ben acabat, que ja és prou hora!!

MAFET D'AGRAMUNT

(Informa, Antonieta Figueres)

NOVEMBRE. La vigília de Tots Sants es va celebrar un sopar entre una colla de casats i de solters a fi de menjar-se el permil que els havien regalat per la

Festa Major, a més de remullar-ho amb una caixa de xampany que també els havien regalat. Entre gent del poble i els de fóra van ésser una quarantena.

MAJORALES. El que fins ara havia estat una tradició i era la que les joves del poble es renovessin cada dos anys per tenir cura d'arreglar l'església sembla que està passant un mal moment ja que les unes perquè estudien les altres perquè tenen feina s'havia abandonat la neteja a fons de l'església per la qual cosa es va acordar que de moment ho farien les casades. Ja es va començar i el mossèn va donar les gràcies a aquest primer grup que tant es va esmerçar per fer una bona feina. A fi que quedés tot més endreçat, es va estrenar una calaixera que va dins de la sacristia.

MONTCLAR

(Informa, Iolanda Padulles i M^a del Mar Novell)

FESTES

Aquest mes de novembre ha estat encapçalat per una de les festes més típiques de l'any, es tracta de Tots Sants, dia en què recordem els nostres difunts el dia 1 d'aquest mes. El cementiri canvia d'aspecte, flors, corones i tota mena d'adornaments fan que el monòton cementiri d'abans es converteixi en un lloc diferent, però que deixa entreveure la tristor i la melangia que el dia porta en si. Les visites i els records en el cementiri són continues. Aquesta festa ens ajuda almenys una mica a recordar aquells éssers tan estimats que un dia ens van deixar per sempre. Montclar segueix amb plena fermesa aquesta antiga tradició.

El dia 12 d'octubre va ésser també data assenyalada sobretot per les onomàstiques que es celebren al poble, per la festa del Pilar, degut, més que res a la seva popularitat.

CASTANYADA

La castanyada és una menjada típica del nostre poble i del jovent. La nit era ja esperada amb força ganes, i com tot el bo arriba i passa, però mentre dura s'aprofita, ni cal dir que va ésser força divertida. Es caracteritza principalment per les castanyes i els panallets, preparats amb molta mà per les senyores de la casa.

MILÍCIA

Es prepara ja per anar a la mili, el jove Jordi Sarri, que farà el Servei Militar a Ceuta. Ell és un dels nombrosos que hi aniran. Els «quintos» ja s'ho comencen a pensar.

Ribera del Sió

ALMENARA ALTA (Informa, Raül Ripoll)

UN FET HISTÒRIC: Serà un fet històric quan l'empresa que té cura de l'arranjament de la carretera, acabi de tapar i asfaltar els clots, que ja vaig informar que hi havia. La parsimònia és tal, que hi ha dies que la jornada de treball es limita a tapar dos clots i mig. Ja fa més de dos mesos que tenim aquesta empresa pels voltants, i la veritat és que ja n'estem tips.

INCENDI: Als voltants de la masia del Sr. Vall, aquest estiu es va fer un paller amb bales de palla (rodones). Doncs, el dia 18 de novembre, s'hi va poar foc, entre les 3 i les 4 hores de la tarda. Les causes encara són desconegudes, però és estrany que en un dia plujós es calés foc en una palla molla. La humitat va fer que els mateixos veïns de les masies dels voltants controlessin el foc ràpidament. No va fer falta que hi intervingués els bombers d'Agramunt que van arribar més tard. Es va cremar aproximadament una quarta part del paller.

PUIGVERD D'AGRAMUNT (Informa, Joan Avellana i Mora)

COMPRA. Aquest mes, la família Federico, s'ha comprat un tractor, un ZETOR 120 CV.

BATEIG. El dia 11, a l'Església Parroquial de Puigverd, es va celebrar el bateig de Marta Eroles i Finyana, filla de Joan i M.ª Rosa, van ésser padrins Bartomeu Finyana i Cèlia Samarra.

CASAMENT. El dia 4, a l'Ermida de Refet, es van casar Vicenç Trepapat Bescó i M.ª Teresa Pinyol Rovira. Els desitgem molta felicitat.

SORTEIG. També aquest mes, es va fer el sorteig dels reclutes, en el qual hi van sortejar a Joan Salvador i Solé, va tenir la sort de tocar-li excedent de quinta. Així que felicitats.

OBRES. El poble, va quedant molt bonic, ja que s'arrebossen moltes façanes. S'han fet les de Cal Sis-car, Cal Vetes, Cal Manel i Cal Mallol.

MONTFALCÓ D'AGRAMUNT (Informa, Tere Rovira)

NOVEMBRE

Visita: Montfalcó, és un poble molt petit i poc visitat, sols a vegades per turistes que hi donen dos o tres tombs i fan unes quantes fotografies. Per això, ens va estranyar a la vegada que ens va alegrar, la visita al

nostre poble de tot un autocar. Bé que els degué agradar perquè s'hi van estar força estona.

Suposo que igual que jo, esteu força contents amb aquestes pluges tan seguides. El sembrat comença a nèixer i tots esperem que el temps continui afavorint-nos.

Com que fins després de Nadal no tornareu a llegir el Sió i llavors ja hauran passat les festes, vull ara abans d'arribar-hi, desitjar-vos que passeu unes Festes de Nadal plenes de pau i amor i que l'any nou estigui ple de salut i prosperitat.

OSSÓ DE SIÓ (Informa, Carme Miralles)

NOVEMBRE

Aquest ha estat un mes plujós, va durar uns dies que, o al matí o a la tarda, plovia. Ara a final de mes sembla que les pluges s'han allunyat i torna a sortir el sol. Aquestes pluges han estat molt ben rebudes pels pagesos ja que quasi tots ja havien sembrat i els camps ja verdegien.

Aquest poble, a partir de la primavera, potser tindrà dos habitants més ja que uns estiuejants han decidit quedar-s'hi a viure —quan el temps sigui més benigne—, aquí. Han arrendat un petit hort: l'hort de Cal Manel, de manera que ja tindran una petita distracció.

Boda: El dia 24 de novembre es casà en Lluís Vilaseca i Josefina Bossa. La boda es celebrà al Santuari de Santa Maria de Salgar. Des d'aquí felicitem els nuvis.

BELLVER D'OSSÓ (Informa, Jordi Pedró i Balaguero)

NOVEMBRE '84

RECONSTRUCCIÓ DEL MUR POSTERIOR DE L'ESGLÉSIA, després d'haver-lo enderrocat totalment, de vell nou s'està reconstruint amb uns grans carraus de pedra. A més a més s'hi volen fer unes escales de pedra al costat. Tot plegat junt a la tant esmentada església romànica, forma un conjunt rústic molt bonic. Aquest mur quan etigui del tot acabat embellirà més la part exterior de l'absis.

Ara però que ja comença a refilar la seva fesomia es

Noticiari de la Ribera del Sió

veu molt bonic i el més sorprenent de tot és la magnitud de les pedres. Qui havia vist el mur abans i qui el veu ara se n'adona que ha millorat molt.

S'HAN COMPRAT: Dos cotxes usats un R-4 que ha adquirit Marià Garcia Ariza i un 127 Josep M.ª Esteve Vall. Que el disfruteu força temps. Aprofitem l'avinentsa per felicitar al Josep M.^a que ja fa uns quants dies va aprovar el permís de conduir.

ALTRES OBRES: Remarquem la pintada del primer xalet de l'entrada del poble. La família Ariza-López han pintat la seva casa-vivenda. Poc a poc i entre tots fem Bellver més bell. S'han començat les obres d'una altra granja.

LA FAMÍLIA ARIZA-GARCIA: Ens han deixat, sembla ser, temporalment. Ara vénen cada cap de setmana al poble on han deixat la seva casa.

CURIOSITATS: Una de les coses més sorprenents pels forasters quan vénen a Bellver és observar que encara fem anar la xavalla (calderilla). Sí, sí, es conserva encara la tradició de fer la butifarra individual a 10 cèntims el punt. Ben segur que també heu quedat tan sorpresos com els visitants i més quan fa tants anys que no se'n veuen d'aquestes monedes, ben segur que és quelcom que no passa gairebé en cap lloc més de l'estat. Aquí a Bellver es fa cada dissabte.

LES PALLARGUES

(Informa, Montse Andreu)

Novembre. **CASTANYADA.** El dimecres dia 31, cap al tard, tot el jovent vam fer cap a Cal Fuster per fer la castanyada. Per animar una mica més la festa vam tenir la idea de fer un sopar «estil anys 60». Tots anàvem mudats, amb roba que havíem trobat arraconada en algun lloc de casa nostra. Cal Fuster estava guarnit, amb serpentines de tots colors. Vam fer servir espelmes per il·luminar. Tots estàvem engrescats. Després de sopar vam fer jocs, vam ballar i vàrem explicar acudits. Ens ho vam passar molt bé.

TOTS SANTS. L'endemà, el dia de Tots Sants, vam anar tot el poble plegat fent processó cap al cementiri. Al nostre poble és costum que les majorales facin una corona per a la creu on hi ha enterrats els capellans. La corona d'aquest any els va quedar força bé.

TELÈFONS. Hi ha famílies d'aquest poble que tenen demanat el telèfon des de fa bastant temps, ara sembla que aviat ens els posaran. El dia 9, van venir al poble uns de la telefònica, perquè tothom anés a triar el model de telèfon que volia.

CROSS. El diumenge dia 18 al matí, va tenir lloc un Cross Comarcal. L'organitzava el municipi dels Plans del Sió. Era el cinquè any que es realitzava. Els corredors del nostre poble eren: l'Òscar Llobera, la Mireia Abellana, la Rosa-Maria Avellana, el Joan Rovira i la Mercè Rovira. Tots hi van ficar un gran entusiasme. El Joan Rovira va quedar classificat entre els primers.

HOSTAFRANCS

(Informa, Roser Porta)

Hostafrancs s'aboca a la preparació de les properes festes nadalenques, que s'acosten rebossants d'animació i caliu popular. Com a promotora principal tenim, un cop més, la Biblioteca, ja protagonista des de fa uns anys d'aquestes activitats hivernals. Les novetats previstes pel mes de desembre són les següents:

— Recital de cant coral, el diumenge dia 16.

— Concurs de dibuix infantil, per a nens i nenes des de pre-escolar fins a 8è. d'E.G.B.

Les bases d'aquest concurs es poden demanar a la biblioteca.

L'obra de teatre «Els pastorets de corre-cuita» de Folch i Torres, a càrrec del jovent del poble. Després d'intentar l'experiència teatral amb els petits per dos anys consecutius, és a la fi el sector jove qui s'anima; fet certament positiu. La peça, de caràcter còmic-satírico-musical, serà representada el dia 1 de gener, a la sala del ball d'Hostafrancs.

A totes aquestes activitats s'hi afegiran les organitzades per l'Ajuntament de Plans del Sió a nivell municipal. Activitats que no són sinó un propòsit d'aconseguir aquest tradicionalíssim esperit nadalenc que adquireix, en entorns rurals, un caire molt personal. Aquest serà, doncs, el Nadal que Hostafrancs us ofereix.

En un altre ordre de coses, direm que el nostre esporàdic equip de futbol-sala, perdé un partit de festa major el dia 17 de novembre a Sedó, en enfrontar-se amb l'equip d'aquesta població veïna. El resultat va ser de 10-3.

Finalitzo donant constància de la mort d'un dels més populars veïns d'Hostafrancs: en Bertomeu Porta i Rialp, de 70 anys d'edat, casat i resident en aquesta població, amb les seves esposa i néta. L'enterrament tingué lloc el dia 12 de novembre, amb l'assistència de la totalitat del poble i familiars. En Bertomeu es veia afligit des de feia algun temps d'una dolença als ossos. Tothom s'ha sentit a Hostafrancs, notablement afectat per la seva pèrdua.

**Exposició de: PANERES
OBSEQUIS DE NADAL
i LOTS D'EMPRESA**

**amb la tradicional cura, qualitat i bon preu
Consultin's, tenim el seu lot
Servei a domicili**

També els recordem el nostre extens assortit de vins, xampanys i licors

ELS REGALS DE NADAL

SANT JOAN, 14 * TEL. (973) 39 01 53

AGRAMUNT
(Lleida).

i a més, regalem LOTERIA!

BELLESA i ESTÈTICA

L'ESPILL

**En cosmètica també hi ha canvis
Nous maquillatges i colors per a aquestes festes
nadalenques**

**ESTEM AL DIA
Josefina i Antonieta Figuera
C. del Castell, 6 - junt a la plaça de l'església
Tels. 39 03 88 i 39 07 13
AGRAMUNT**

estètica i bellesa

GRUPO CONSIST S.A.

SACS DE PAPER - BOSSES DE PLÀSTIC - TRANSPORTS

CTRA. TÀRREGA, s/n. ✉ CORREUS n.º 25

☎ (973) 39 02 00 (4 LÍNIES) ☎ CONSIST

AGRAMUNT (LLEIDA) ESPANYA

Ferreteria

MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell AGRAMUNT

Relotgeria i Armeria

Josep Pla

Ofereix als seus clients i amics
el seu nou establiment
traslladat a la

Plaça de l'Om, 1 Tel. 39 03 06

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

**Cooperativa
Agropecuària
de Guissona**

Tel. 550000 (14 línies)

G U I S S O N A

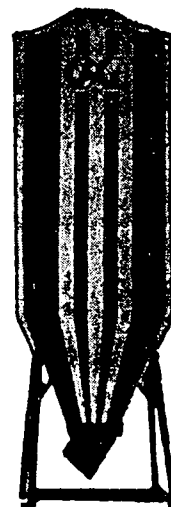
Pinsos Compostos

**Escorxador general
Frigorífic**

**Medicaments i
Assistència Tècnica**

**Material per a la
Ramaderia**

Secció Agrària

EL SANT DEL BOSC

Al vessant nord del Montsec, en plena obaga, hi ha una petita ermida d'aquelles que simbolitzen el grau de creença i devoció de les generacions avantpassades que, generalment, bastien els seus punts de màxima esperança en indrets allunyats i llos força difícils d'assolir. Sant Salvador del Montsec, conegut popularment, sobretot per la gent de la comarca, com el Sant del Bosc, n'és un fidel exponent. Allunyat de poblats i vies de comunicació, resta a l'aguait enfilat al cim de tot d'un turó que comença a formar-se ja a la base de la serralada, i arriba, poc més o menys, fins al mig pendent, on acaba tallat verticalment per una gran cinglera. Ací, ran de l'espadat del cingle, s'aixeca la menuda edificació amb un aire modest, mirant, de fit a fit, els poblets de l'altra banda de vall: Sant Miquel de la Vall, Sant Cristòfol i Sant Martí, també anomenats de la Vall; amb Llimiana al fons, fent-los cantonada i encarant-se de ple amb el riu Noguera Pallaresa i l'embassament; com a sentinel·la permanent d'aquests singulars paratges.

No fa molts anys encara, que l'anar a l'aplec del Sant del Bosc constituïa tot un esdeveniment, perquè, a la comarca, el dia de Sant Miquel (diada de l'aplec) era considerat de festa grossa, posat que hi havia una mena d'obligació de no faltar-hi. Gent gran i jovenalla, a punta de dia, alguns havien fet més de dues hores de camí. En enfilat la serra el pelegrinatge era ja una corrua diversa i irregular on es barrejaven el trip-trap de les ferradures amb el xivarri, el cant i la conversa més o menys seriosa. En aquells anys, l'únic mitjà de transport eficaç amb el qual es podia comptar per a desplaçar-se a molts llocs era el vehicle de quatre potes; el camí i les circumstàncies així ho exigien.

Actualment, el panorama ha canviat sensiblement, i es pot anar amb cotxe fins ben a prop de la capella. Això sí, són més de quatre quilòmetres de pista en no gaire bones condicions. El tros que forçosament s'ha defer a peu és per una costa avall que, degut al gran desnivell, el traçat del camí és una successió contínua de revolts. Tant és així, que, segons els comentaris dels entesos, sobrepassen els cent; una xifra prou elevada si tenim en compte que la distància en línia recta no deu superar pas els mil metres.

L'anada per baix, o sigui entrant pel peu de la muntanya, prop de l'embassament de Sellés, va a ser si fa no fa, però invertida: primer s'ha de pujar el pendent, amb tants o més revolts que pr dalt.

El conjunt de visitants del Sant del Bosc no depèn, ni ha depès mai, solament de gent de les rodalies, sinó que s'incrementa notablement amb la concurrència de persones vingudes de zones llunyanes. Pel que fa a la nostra comarca, s'hi troben testimoniatges gràfics en el llibret que roman a l'església a disposició de qui vulgui utilitzar-lo per a deixar constància de la visita efectuada. O bé, d'una forma no tan ortodoxa, ens escrits o gravats fets sobre el guix de les parets de l'interior del recinte.

No cal dir que el panorama que es divisa del del Montsec és magnífic, i variable segons els dies o èpoques de l'any. En un dia clar i seré les serralades pirinenques i pre-pirinenques semblen atansar-se per poder ser contemplades millor. Al fons, la vall del Pallaresa amb part de la Conca de Tremp, i a tocar del Montsec l'embassament, reflectint com un gran mirall. Si hi ha boira plana, fa l'efecte que es va per sobre els núvols, o bé que se sura en una mar d'escuma. En ple estiu la verdor del boscam és intensa, mentre que passa per tota la gamma de colors en el transcurs de les altres estacions.

Per si algú no l'ha feta mai, pot ser una excursió o la manera de passar un dia, ben interessant. No obstant això, em permeto una petita advertència: que se n'abstingui tot aquell que no sigui físicament pro àgil per a resistir el pendent dels revolts; perquè creieu que s'ha de disposar d'unes cames i pulmons fets a prova de bomba.

Mes novembre 1984

NAIXEMENTS:

Montserrat Amenós i Bori dia 20

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE NOVEMBRE

Dia 2.....	8 l/m2.
Dia 4.....	15,8 l/m2.
Dia 5.....	8,8 l/m2.
Dia 7.....	1,9 l/m2.
Dia 9.....	15,7 l/m2.
Dia 10.....	0,7 l/m2.
Dia 13.....	10,0 l/m2.
Dia 14.....	3,5 l/m2.
Dia 15.....	9,5 l/m2.
Dia 30.....	12,0 l/m2.
TOTAL.....	86,9 l/m2.

TEMPERATURES EXTREMES DEL MES DE NOVEMBRE

Màxima del mes.....	20 dia 1
Mínima del mes.....	1 dies 27 i 28
Oscil·lació extrema mensual.....	19
Mitja de les màximes.....	14,30
Mitja de les mínimes.....	6,566
Mitja de les mitjanes.....	10,766
Mitja mensual a les 8 h.....	8,166

L'Observador:
Deudat Pont

Electricitat

Jaume Amedes

Instal·lacions i Reparacions
de tota mena

Tel. 39 03 36

Carrer del Clos

AGRAMUNT

JOIERIA - RELLOTGERIA
Articles de Caça i Esport

Esteve Plagues

ELECTRODOMESTICS

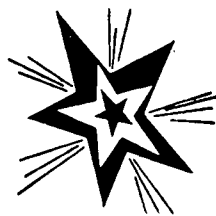
Representant de les Màquines de Cosir

ALFA i REFREI

Carrer Sió, 21 AGRAMUNT Tel. 39 02 61

Fruites Serra

JOGUINES
OBJECTES
REGALS

l'Ultima Novetat

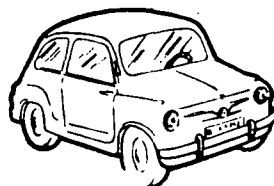
Sant Joan, 22 — Tel. 39 06 57

FUNERARIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S. A./

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Planxisteria

Carrer del Firal
Tel. 39 06 69
AGRAMUNT

SANS

TALLERS

Joan Jové i Solé

Especialitzats amb Soldadura, Sensfins,
Treballs de Torn, Serralleria en general

Portes basculants i tota classe de treballs en
Fusteria d'Alumini

Tel. 390601 Pressupostos sense compromís

Carrer del Clos, s/n. AGRAMUNT

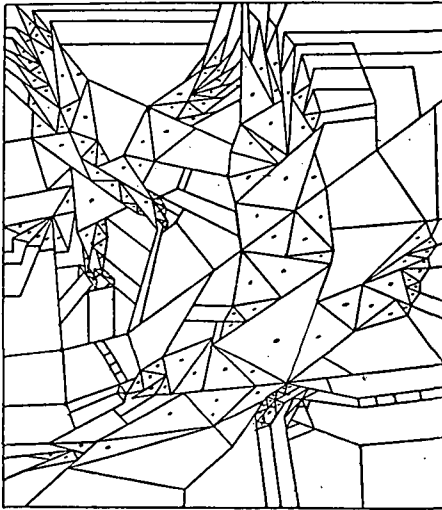
INDUSTRIAS PADULLES/SORRIBES S.A.

SITGES per emmagatzemar pinsos, farines, ciments
i cereals VIS-SENSFINS transportadors i
elevadors de diferents mides i potències

Poligon, s/n. Tels. 39 06 06—39 06 25 AGRAMUNT

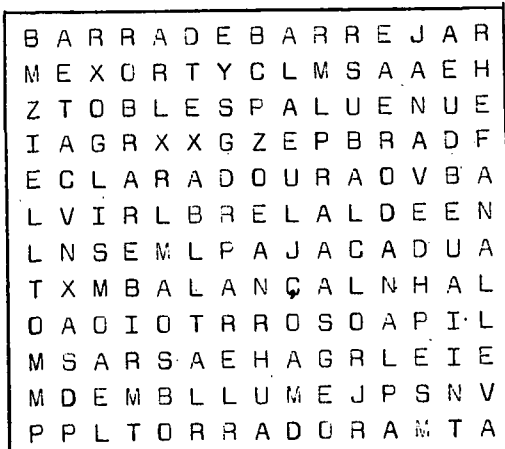

DIBUIX

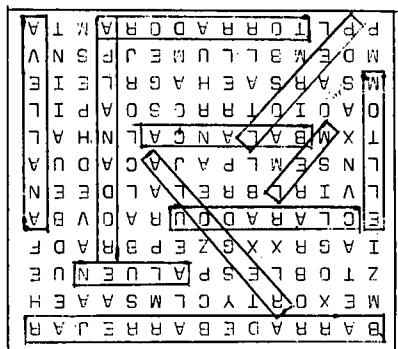
Si pinteu les zones on hi ha punts, obtindreu un dibuix.

SOPA DE LLETRES

En aquest embolic de lletres hi ha quatre matèries, i set estris ben útils per fabricar el típic torró d'Agramunt.

SOLUCIÓ

¡EVITEM ELS BARBARISMES!

Incorrecte
Hem de tapissar aquestes butaques
Quan es posa nerviós tartamudeja
Es el tesorer de la societat
Ha demanat el traslat
Els dos candidats es disputaven el trono
Nosaltres li regalarem la vajilla
Necessito desahogar-me
Han de preparar les evaluacions
Dona'm una fulla de paper
No he vist mai cap ballena al Mediterrani

Correcte
Hem d'entapissar aquestes butaques
Quan es posa nerviós quequeja
Es el tesorer de la societat
Ha demanat el trasllat
Els dos candidats es disputaven el tron
Nosaltres li regalarem la vaixela
Necessito desfogar-me
Han de preparar les avaluacions
Dona'm un full de paper
No he vist mai cap balena al Mediterrani

REFRANYS DE TOTA MENA

- Cadascú és fill de les seves obres.
- La clau és la pau.
- Home de molts oficis, pobre segur.
- Paraula que surt de la boca, no torna enrera.
- El parir entredreix, el criar envelleix.
- La millor paraula és la que està per dir.

ACUDIT

¡¡AVIA!! Diu el pare, a veure que espera a pujar,
¡Ja és la una!

FUTBOL

I REGIONAL, GRUP 5è.

El C.F. Agramunt, va aconseguir en el transcurs de novembre els següents resultats:

4 de novembre: Vilanovenc 0 - Agramunt 2.

11 de novembre: Agramunt 2 - Bellcairenc 1.

18 de novembre: Solsona 0 - Agramunt 0.

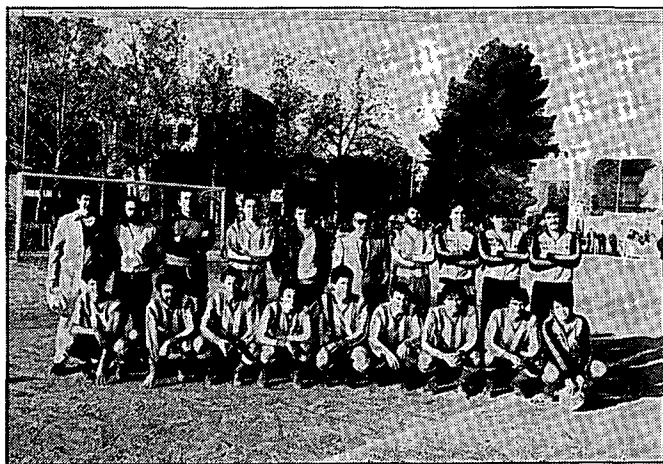
25 de novembre: Almacelles 0 - Agramunt 2.

És obligat parlar de l'últim encontre celebrat el darrer diumenge 25 de novembre al camp de l'Alt. Almacelles.

El C.F. Agramunt va aconseguir ficar-se capdavanter del grup V de I Regional a l'assolir el triomf en el seu desplaçament al camp de l'Alt. Almacelles, amb el resultat de 0-2.

El camp municipal d'esports d'Almacelles presentà bona entrada, amb quasi 400 persones, que van ser testimonis d'aquesta victòria del C.F. Agramunt, que demostrà tenir un contraatac mortal davant el domini territorial local, que va ser un xic més feixuc durant la segona part, ja que el C.F. Agramunt, des del 8' de la segona part, va jugar amb 10 homes per l'expulsió de Guixé, deguda a doble amonestació.

La primera part del partit va ser molt anivellada. El C.F. Agramunt va fer el primer gol al 18', amb una falta llençada per Llorent i molt ben rematada per Llobet entrant des de darrera. L'At. Almacelles va passar a dominar i el davanter-centre local Balaña va tenir dues ocasions que no va saber transformar en gol. A la segona part l'At. Almacelles va dominar al C.F. Agramunt. Al 77' el jugador local Tomàs xutà un tret a pal, i quan estava dominant l'equip local, un rebuig de la defensa del C.F. Agramunt és aprofitat pel Llorent

El C.F. Agramunt que enguany lluita a primera línia de la classificació de 1ª Regional.

amb una jugada ràpida de contraatac el qual donà la pilota a Escolà, que aconseguí el segon gol foraster quan solament mancaven 5' per acabar-se l'encontre.

ALINEACIONS

C.F. Agramunt: Abad, Guixé, Tolosa, Llobet, Soldevila, Secanell, Llorent, Guitart, Pla, Figuera i Escolà. Puig a la segona part va substituir a Secanell per lesió.

At. Almacelles: Pedro, Isidro, Roca, Oliva, Brescó, Amadeo, Malagón, Capdevila, Balaña, Tomàs, Guti. Pérez i Leonardo van substituir, també a la segona part a Amadeo i Balaña.

Arbitre: Sr. Ramon Clarisó del col·legi lleidatà, va fer un bon arbitratge amb l'ajud dels auxiliars Sr. Minguell i Sr. Boixadera.

Gols: 0-1 18' Llobet; 0-2 85' Escolà.

Després de jugades II jornades, la taula de golejadors del C.F. Agramunt és la següent: Llorent 7 gols, Escolà 6, Soldevila i Pla 2, Guitart, Martí, Figuera i Llobet 1 gol.

Esperant que el C.F. Agramunt, gaudeixi molt temps d'aquest primer lloc a la classificació del Vè grup de Primera Regional, ens acomiadem de tots vosaltres fins el proper mes.

Sense temps per donar informació detallada del partit del Futbol d'avui (2 de desembre), si podem almenys deixar constància del resultat, que ha estat contunden:

C.F. Agramunt 7 - C.F. Almenar 1

HANDBOL

CADET FEMENÍ

3-11-84. C.N. Tàrraga 8 - C.H. Agramunt 7

Per l'Agramunt jugaren: Antonieta de portera, jugadores: Beatriu, Eva, Pilar (5 gols), Anna V., Anna P., Roser, Marina, Elena, Elisabet, Cristina i Conxita (2 gols).

Les nostres jugadores ho varen fer molt bé i no mereixien perdre, però les decisions arbitrals foren molt parcials.

CADET MASCULÍ

3-11-84. C.N. Tàrraga 20 - C.H. Agramunt 10

Agramunt: Carrera i Guixé (porters), jugadors: Viladich 1, Joan M^a 1, Sùria, Creus, Sala, Antoni, Lluís, Badia i Màrius 8.

17-11-84. C.H. Agramunt 21 - C.H. Bellpuig 11

Golejadors: Viladich 7, Lluís 6, Joan M^a 5, Sala 2 i Sùria 1.

EQUIPS SENIOR

Lliga Provincial, resultats:

4-11-84. C.H. Agramunt-Bar Sport 26 - Genc Artesa de Segre 12

Partit que no va tenir color, amb un domini total del nostre equip.

11-11-84. C.N. Tàrraga 18 - C.H. Agramunt-Bar Sport 11

Les males condicions del terreny de joc i la il·luminació juntament amb el mal joc agramuntí foren les causes principals de la derrota.

18-11-84. C.H. Agramunt-Bar Sport 22 - C.H. Alfarràs 15

Victòria fàcil dels nostres jugadors, continuant amb una línia de joc més aviat baixa.

25-11-84. C.H. Agramunt-Bar Sport 20 - C.H. Linyola 17

AGRAMUNT: Jordi (porter), jugadors: Màrius 2, Enric 1, Ribalta 1, Paco 6, Pedrós, Roman 3, Nico, Tomàs 6, Vendrell 1 i Fernández.

LINYOLA: Martinez (porter), jugadors: Badia 4, Rafael 1, Batista 3, Planes, Llauredó 2, Bonjorn, Trepapat, Fernández, Pedrós 2 i Más. Àrbitres: Balaguer i Sabater: molt malament.

Partit molt emocionant i molt igualat, els nostres jugadors no acaben de trobar la facilitat golejadora que els caracteritzava la temporada anterior, així com la gran defensa que es realitzava, actualment es dona moltes facilitats als davanters dels equips contraris.

GOLEJADORS: Tomàs 37, Paco 36, Fernández 13, Màrius 12, Roman 11, Enric 10, Vendrell 7, Torra 6, Carles 5, Nico 3 i Ribalta 2.

CLASSIFICACIÓ

Sícoris	14 Punts
Agramunt	9 Punts
Tàrrega	9 Punts
Linyola	8 Punts
Bellpuig	5 Punts
Alfarràs	5 Punts
La Pobla	5 Punts
Artesa S.	1 Punt

El proper diumenge dia 2 de desembre es celebrarà un Triangular de la categoria senior, amb l'assistència del President de la Federació Provincial, al mateix temps es celebrarà un partit amistós de la categoria cadet femení enfront el Tàrrega, desitgem la victòria als nostres jugadors.

Jordi Martí

BÀSQUET

Campionat Provincial Senior

27-10-84. C.B. Agramunt 37 - Castellnou de Seana 43

Partit molt ben jugat per part dels nostres jugadors, però a la fi l'equip visitant ha estat més decidit.

3-11-84. C.B. Agramunt 46 - C.B. Ibars 49

Partit de poca qualitat i decisiva actuació arbitral que va decidir l'encontre.

11-11-84. C.B. Bellpuig 70 - C.B. Agramunt 68

Encontre molt disputat i dur, sobretot per part del C.B. Bellpuig. La primera part va ésser pel C.B. Agramunt, amb un partical de 22-26. Aquest va augmentar

fins a 10 punts de diferència 26-36 en el minut 8 de la segona part. Però al final la col·laboració arbitral i amb la parcialitat descarada dels jutges de taula, el Bellpuig va provocar la pròrroga en arribar a empat a 61. En la pròrroga, que va durar 5 minuts, va continuar la parcialitat arbitral en influència clarament en el resultat final. Esperançador resultat en la pista de l'actual campió provincial.

18-11-84. Secà Sant Pere 47 - C.B. Agramunt 35

Desplaçament molt difícil. Resultat just. Dsprés de la Sena. jornada la Classificació és com segueix:

	TF	TC	Punts
Inpacsa	481	323	9
Sant Guim	330	175	9
S. Sant Pere	222	346	8
C. Seana	287	234	7
Ivars	238	358	7
Bellpuig	206	197	7
Agramunt	204	263	5
Tàrrega	158	229	5

Cal assenyalar que a la Classificació el Tàrrega i el Bellpuig, consten amb un partit menys.

Els anotadors del C.B. Agramunt, fins ara són: Farrreny 50, Solé 35, Ripoll 25, Castro 23, Vila 21, Serra 18, Andrés 17, Duard 13, Terron 2.

Donem les gràcies a Josep Mª Llop per la seva col·laboració al Club com a jutge oficial de taula del C.B. Agramunt.

PROMOCIÓ PER LA TERCERA EDAT

(més de 65 anys)

ÒPTICA ESTEVE Els ofereix unes condicions excepcionals durant tot el mes de desembre de 1984

(de l'1 fins al 31)

MONTURA I VIDRES GRADUATS

per 3.500 ptes.

(fins a 4 dioptries d'esfera)

i a més els obsequia amb una

ASSEGURANÇA PER TOT L'ANY

Aprofitau aquesta ocasió de renovar les votres ulleres!

L'Ajuntament informa

El passat dia 27 de novembre, vam tenir entre nosaltres el senyor Pere Baltà i Llopart del Servei de Promoció Cultural de la Generalitat de Catalunya, a fi d'inspeccionar els locals del Casal Agramuntí i de la Coral d'Avui, per a la possible concessió de les subvencions demanades per l'Ajuntament per als dits centres culturals de la Vila, per tal de poder-los dotar adequadament

LLICÈNCIES D'OBRES

- Caixa d'Estalvis de Manresa, per a la connexió d'un dret a la xarxa general del sevei d'aigües potables. Avgda. de Marià Jolonch.
- Jesús-Ramon Giménez i Sanz, per a la connexió d'un dret a la xarxa general del sevei d'aigües potables. Ctra. de Cervera.
- Joan Tallaví i Picanyol, per a la connexió d'un dret a la xarxa general del servei d'aigües potables. C. dels Asgous.
- Pere Roig i Mora, per a la connexió d'un dret a la xarxa general del servei d'aigües potables. Avgda. de Catalunya.
- Francesc Batalla i Pujol, per diferents reformes en la

- cuina de la casa. Avgda. de Jaume Mestres, 14.
- Salvador Blanco i Simó, per enderrocar edifici. Pla. del Pou.
- Jordi Martí i Casull, per construir i ampliar habitació sota terrat al pis. Avgda. de Catalunya.
- Vda. de Ramon Ros i Llauder, per substituir la claveguera de la casa. Pla. del Mercat. C. de Sant Joan.
- Josep Padullés i Puig, connectar la canalera al desguàs interior de la casa. C. dels Absis.
- Jordi Torra i Escolà, per fer una xemineia en el Bar. C de l'Institut.
- Josefina Miralles i Nobell, per moure terres per fer pujador d'accés al pati. Camí de la Creueta.
- Salvador Noguera i Pla, per enrajolar al xalet. Urbanització Verge dels Socors.

Vista parcial de l'Exposició al Museu.

Fins al 9 de desembre han estat exposats al Museu tot un conjunt de quadres tridimensionals i treballs d'artesanía de Dolors Pujol.

— Josep Gili i Rosselló, i Alfred Espín i Sánchez, per col·locar un rètol lluminós. C. del Sió, nº 6.
 — Jaume Puig i Conda, per col·locar un rètol lluminós en la façana de l'edifici. Avgda. de Jaume Mestres.
 — Caixa d'Estalvis de Manresa, per col·locar dos rètols lluminosos i un anagrama en la façana de l'edifici. Avgda. de Marià Jolonch, 8.
 — Francesc Salmeron i Bravo, per canviar quatre bigues del trespol de casa. C. de la Mercè, 13.
 — Ramon Cornellana i Cuscollola, per repassar la teulada i canviar la porta d'entrada de la casa. C. de la Germandat, 13.
 — Salvador Blanco i Simó, per fer els fonaments d'un edifici en el seu terreny. Pl. del Pou.
 — Caixa d'Estalvis de Manresa, per acondicionar una oficina de banca en el seu local. Avgda. de Marià Jolonch, 8.

NÍNIXOLS CEMENTIRI

— Ramona Omedes i Miralles, adquisició dels nínxols nº 93 i 94 de la Galeria de Sant Jordi, al Cementiri Municipal.
 — Ramon Carulla i Castellà, adquisició del nínxol nº 95 de la Galeria de Sant Jordi al Cementiri Municipal.

OBERTURA ESTABLIMENTS

— Caixa d'Estalvis de Manresa, per obertura al públic d'un establiment dedicat a Oficina de Banca. Avgda. de Marià Jolonch, 8.
 — Josep Gili i Roselló, i Alfred Espín i Sánchez, per obertura al públic d'un establiment dedicat a l'activitat. Tècnic comptable. C. del Sió, nº 6.

FACTURES APROVADES

A Delegació Hisenda, contribució Urbana any 84	96.676
A Estació Servei, combustible vehicles servei	6.816
A E.S.A., gas-oil Escoles	2.464
A E.S.A., gas-oil camió escombraries ...	17.604
A E.S.A., gas-oil camió escombraries .	13.493
A E.S.A., combustible v. servei	7.266
A E.S.A., gas-oil camió escombraries ...	28.327
A E.S.A., combustible v. serveis	11.745
A D. Hisenda, contribució Rústica 84 ...	4.981
A Farmàcies, receptes personal	8.731
A P. Boncompte, panots reparació voreres	6.800
A A. Zurita, cevallets escenari	17.388
A M. Recasens, materials	5.845
Al mateix, materials	12.334
A J. Jovell, reparacions xarxa aigües ...	5.019
A D. Ros, material per reparar xarxa aigües	8.021
A J. Escolà, material Consell Festes	610
A Bayer Hnos. S.A. material d'oficina ..	25.685
A M. Rovira, reparació camió escombrar	900
Al mateix, reparació auto bombers	17.010
A D. Ros, arreglar eines brigada	1.900

A D. Ros, materials reparació camió escombraries	1.462
Al mateix, materials Casal Agramuntí ...	210
A A. Viñals, palla i alfals Escorxador ...	2.800
A A. Sangrà, material Consell Festes ...	1.090
A E. Gil, productes neteja Piscines	3.460
Al mateix, productes neteja Piscines	3.075
A S. Albareda, material enllum públic ..	11.502
A J. M ^a Fernández, reparacions xarxa aigües	18.983
A S. Albareda, material i reparació Piscines	5.833
A J. M ^a Torné, materials i lloguer cadires Consell Festes	11.972
Al mateix, emmarcar plànols	2.101
Al mateix, marcs quadres Museu	1.903
Al mateix, serradures per les Escoles ...	2.470
A J. M ^a Torné, material i lloguer cadires Consell de Festes	7.040
Al mateix, fustes Escorxador	141
Al mateix, material divers Ajuntament ..	13.547
Al mateix, serradures Escoles	546
Al mateix, material Ajuntament	10.103
Al mateix, serradures Col·legi	2.867
Al mateix, marcs plànols	15.435
A A. Zurita, arreglar escenari	14.763
Al mateix, reparació indicadors tràfic ...	3.192
A J. M ^a Torné, fustes per adreçar arbres	11.815
A A. Zurita, material xarxa clavegueres	16.496
A Impremta Marsà, material Consell Esports	1.430
A la mateixa, material Consell Cultura ..	11.470
A la mateixa, material Consell Cultura ..	1.465
A G. Vicens, material imprès oficina ...	52.500
Al mateix, material imprès conferència	
Canal Segarra-Garrigues	9.390
Al mateix, material imprès oficines	3.353
A Transports Bernaus, transport botelles clor	6.850
A E. Gil productes neteja oficines	2.965
A A. Esteve, material reparacions diverses	33.725
A L. Aliança, conducta funcionaris octubre	22.500
A F.E.C.S.A., força m. elevació aigües mes setembre	13.888
A F.E.C.S.A., enllum públic setembre ..	389.937
A Farmàcia Viladot, recepta Beneficència	3.194
A La Catalana, assegurança incendis del Canal Agramuntí	6.681
A Foment del Mercat, quota octubre ...	5.000
A F.E.C.S.A., enllum públic agost	361.604
A F.E.C.S.A., enllum dependències municipals, mes agost	310.934
A F.E.C.S.A., força m. elevació aigües mes agost	250.001
A B. Arnó, conglomerat asfàltic reparació carrers	132.443

CAL SACUS

Els pobles són el resultat de sumar persones i tot el que elles necessiten per a tenir una estabilitat residencial. En aquest sentit, em ve a l'esment que les places i carrers són els espais urbans que tots plegats anem determinant a mesura que ho demanda la nostra capacitat sedentària.

Dels pobles ens queda a la memòria precisament aquest escenari urbà que ha estat capaç de servir el protagonisme de la nostra vida, i si no tota, sí bona part. Els carrers i carrerons, les places i avingudes, han configurat la referència temporal, i en ella ens veiem cada cop que, per la raó que sigui, ens reconstruïm en el passat.

Potser per aquesta raó caldria respectar l'estructura ancestral dels pobles; no s'hauria de permetre que res les malmetés. Al contrari caldria, ben de debò, protegir aquests àmbits urbans per tal que la memòria fos, per a sempre més, commemoració de tot el que els pobles han estat abans d'ara. Segur que un dels pecats més imperdonables de les guerres és que enderroquen els pobles, els seus carrers, les seves places, i damunt seu després s'hi edifiquen, sovint massa barroerament, pobles nous que tan sols ens remetent a un retall de les nostres vides.

Però les places i els carrers no existirien si no fossin les cases que les configuren. Un carrer no existiria mai, com tampoc no existiria mai una plaça, si no fos perquè les persones necessitem unes cases per a viure. Aquests vials que són obligats per tal que les coses tinguin accés, són els carrers o les places, i tot plegat estructura un poble.

Però sembla que vivim una època que va marcada

per un neguit especial: canviar les fesomies dels pobles. Les grans ciutats i els petits pobles acaben essent víctimes d'aquesta voraginosa empenta dels temps actuals, i els grans testimonis urbans queden perduts sota noves configuracions que, potser ja en previsió d'aquest delit, es construeixen ben precàriament.

Tota aquesta llarga i feixuga meditació ve a compte de la desaparició de la Casa Sacus. Aquesta tardor, i amb ben pocs dies, aquesta casa ha estat enderrocada. Durant algunes migdies, jo he estat testimoni de com portes, finestres, balcons i teulada han estat abatuts. De tot aquest espectacle, la part que més m'ha impressionat ha estat l'operació del desmantellament dels balcons. Eren unes balconades tan assumides al llarg del temps, que impressionava ara, en ser retirades, la seva magnitud, el seu embalum. Uns balcons que havien estat espaioses llotges des de les quals es contemplaven les afemèrides singulars de la nostra vila: monarquies, repúbliques, dictadures, manifestacions, processons, curses, competicions, etc. I, de tant en tant, l'enterrament d'un ciutadà, o la gresca d'unes noces.

Però la casa Sacus era quelcom més que un immoble: era un forn de pa, i un petit molí de farina, i la llar de dues germanes catoliquíssimes de les quals, en moltes ocasions, sortí, abrandadament, un «Visca Crist Rei» en oposició dels qui cridaven «Mori Lerroux, el Clero i Gil Robles!». I d'un hereu de memòria del qual resta, en els agramuntins antics, amb un protagonisme entre surrealista, àcrata i imperial.